



باشترینی هزاره موسولمانه کانی سهدهی بیسته م

نوسینی: د. محمد المختار الشنقيطي
وهرکپیرانی: نزار لطیف احمد



باشترینی هزاره موسولمانه کانی سه دهی بیسته م

له بلاوکراوه کانی ناوهندی هزی و رۆشنیری خال (۸)

نووسینی: د. محمد المختار الشنقيطي
وه رگیانی: نزار لطیف احمد
دی زاین: رهوش محهمه
تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
چاپ: چاپخانه ی رینوی

له به رپوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان
ژماره (۱۳۶۲) ی سالی ۲۰۱۷ ی پیدراوه

ناوەرۆك

- تېيىنىيەك لە نوسەرەو ۵
- موحه مەد ئىقبال: عەجەمىيەكى، ئاواز حىجازىي ۷
- موحه مەد عەبدوللا دراز: ئەويندارى قورئانى بەرز و بەپىز ۱۹
- مالىك بن نەبى: فەيلەسوفى ژىيارى ئىسلامى ۲۹
- ئىسماعىل فاروقى: مەلگىرى خەمى پۇرئەللات لە پۇرئالوا ۳۹
- عەلى عىزەت بېگۇشىچ: ئىسلامى بە ئاسۆيەكى مۇقائە ۴۹
- موحه مەد ئەسەد: گەرىدە بەشۇيىن ئاينى ئىبراھىم ۶۱
- موحه مەد جەمىد ئەللا: زانايەكى خواپەرست، زۆر دەپاراپەو ۷۹

به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

تیپینییهك له نوسه ره وه:

ئه مه چه ند بابه تیکی که مه بۆ خویندنه وه، چره له ناوه روکدا،
وه وه لمداو ه چه ند هزیک له باشتین هزدهکانی موسولمانانی
سه دهی بیسته م بناسینم و چه ند لایه نیک له به ره می بیریان و
پیکهاته ی ژیانیان ده رخه م.

له م چه ند بابه ته دا پابه ند نه بووم به شیوازی نویسی ئه کادیمی
ساردوسپ، وهك: پۆلینه مه نه جیه کان و ناوه یانی سه رچاوه کان،
به لگو به شیوازیکی ساده دامرشته، تا خویندنه وهی ئاسان بیته،
و په ند وه رگرتن له ژیانانی ئه م که له زانایانه ئاسان بکات که
لیوانلیوه له زانست و کردار.

سی پیوه ریش هوکار بوون له وهی ئه م حهوت که سه م هه لبرارد
له نیو زانایان و بیرمه ندانی موسولمانانی سه دهی بیسته م،
ئه وانیش: کوکردنه وهی پۆشنبیری پۆژه ه لات و پۆژئاوا،

كۆكردنەۋەى تىگەيشىتنى شەرعىيانە لەگەل ھەلويسىتى
شەرعىيانە، كۆكردنەۋەى قوللى ھزر و درەوشانەۋەى پۆخ.
ئەگەر چى نيازىش وايە لە چاپەكانى داھاتوودا فراوان بىكرىت،
كەسانىكىترى بۆ زياد بىكرىت كە لە ئىستادا كات بۋارى نەدا
لە بارەيانەۋە بنوسم، ياخود سەرچاۋەى پىۋىست لەبەر دەستدا
نەبوو.

دەخۋازم ئەم چەند بابەتە يارمەتيدەرى گەنجى موسولمان-ى
تىكۆشەر بۆ گىرپانەۋەى پىرەۋى ژيارى ئىسلامى- بىت بۆ
ئاگادارىيەكى خىرا لە ژيانى ئەم كەلەزانياە، پاشان ھەندىك لەو
بىرۆكانەى دايانپرشتو، بەلكو بىيىتە ھۆكارى ھاندانىان بۆ گەپانى
زىاتر بەدۋاى ئەو بىرۆكە بەبەھايانەى لەناو نوسىنەكانيان جىيان
ھىشتو، بەدۋاى ئەو پەندانەى كە بزوينەرى ژيانيان بوو.

داواكارم لە خۋاى گەورە كە يارمەتيدايىن بە ناساندنى ئەم
كەلەزانياە لە ئەھلى زانست و ئيمان، كۆمان بىكاتەۋە، ئىمە و
خوينەرانى بەپىزىش، لە بەھەشتى نەپراۋەدا، لای دەسەلاتدارى
بەتوانا.... كە بەخشندەى خاۋەن بەخشىنى ھەموو چاكەيەكە و
ھىچ ھاۋبەشىكى نىە.



مجه مەد ئىقبال
عەجەمىيەكى، ئاواز حىجازىي

فہیلہ سوف ئین سینا دہیوت: "اللہم انی اسالک عمرا عریضا-واتہ
خودایہ داوای تہ مہ نیکی پان و پورٹ لیڈہ کہ م-"...کہ مہ بہستی
تہ مہ نیکی پر لہ دہینان بو.

دہ کریٹ بلین ژیانی فہیلہ سوفی شاعیر محہ مد ئیقبالؔ تہ م
داوایہی تیدا ہاتوتہ دی. ئیقبالؔ لہ شاری "سیالکوٹ" لہ ناوچہی
بنجابی ہندستان لہ دایک بووہ سالی ۱۸۷۷، لہ خیزانیکی ناودار
کہ لہ سہردہ مانیکی کوتابی دا موسولمان بووبوون. باوکی
سوفیہ کی زور دیندار بوو. ئیقبالؔ لہ خویندنگہ یہ کی ئینگلیزی
خویندوویہ تی و پاشان چوہ تہ کولیزیک کی حکومی لہ لاہوری
پایتہ ختی بنجاب، و بہ توانا بوو لہ ہر دوو زمانی عہ رہی و
ئینگلیزی، و پروانامہ ی بہ کالوریوس و ماستہری لہ فہلسفہ دا
بہدہستہینا، و بووہ ماموستای میژوو و فہلسفہ ی سیاسی لہ
کولیزیک پورژہ لات لہ لاہور، و سہرہ تاکانی شیعری بلاوکر دہوہ و
ژیانی ہزری و ہونہری ہہ ژاند، لہ ہند. سالی ۱۹۰۵ چو بو
تہ وروپا، و ژیانہ زانستیہ کہی دریژہ پیدا، لہ زانکوی کامبرجی
بہریتانی و میونخی تہ لمانی، و پروانامہ ی دکتورای بہدہستہینا لہ
فہلسفہ، و پروانامہ ی پاریزہری-محامہ-ی بہدہستہینا لہ
یاسا، لہ سالی ۱۹۰۸ گہ پرایہوہ بو ہند، بہ بہرہ میکی زانستی
زورہوہ لہ ماوہیہ کی کہمدا.

دوای گه پانه وهی بۆ هند، ئیقبال کاری پارێزهریی کرد، به لām گرنگیدانی به فهلسهفه و شیعر و سیاسهت، سه رقائی کرد له وه. به شدار بوو له ژمارهیهك دهسته و پێکخراو که ههولیان دهدا بۆ پاراستنی بوونی ئیسلامی له هند دوای ده رکهوتنی، سه ره تاکانی مافی چاره ی خۆنوسینی هند و پۆیشتنی داگیرکهری به ریتانی، له ئاسۆوه. ئیقبال یه که م کهس بوو پێشنیازی ده ولتێکی تایبهت به موسولمانانی کرد له کیشوهری هند، بوون و ناسنامه یان بپارێزیت، و کلتور و ژیا ری ئیسلامیان بپارێزیت له له ناوچوون، هه ر ئه و بوو توانی قه ناعت به محمه د عه لی جه ناح، که سیاسیه کی دیار بوو، بکات به و بیروکه یه له پێی ئالوگۆری نامه له نێوانیان، و جناح کردیه پرۆژه یه کی کرداری. له دوای ته مه نێکی پان-پر له داهینان-ی زانستی و کرداری، ئیقبال له به ره به یانی پۆژی ۲۱/ نیسان/ ۱۹۳۸ کۆچی دوایی کرد. بیروکه که ی، ده رباره ی ده ولتێکی موسولمان له کیشوهری هند، به رجهسته بوو پۆژی له دایک بوونی پاکستان، واته دوای ده یه یه ک له وه فاتی.

ده ربایه ک له هزر و شیعر

ئیقبال ده ربایه کی له هزر و ئه ندیشه ی جوانی بۆ جیه یشتین که دیوانه شیعرییه کانی و کتێبه کانی له خویان ده گرن. نو دیوانی شیعری داناو، دوا زده هه زار دێره شیعر له خو ده گریت، هه وت هه زاری به فارسی، و پینچ هه زاری به زمانی ئوردو. دیوانه کانی:

"بالی جبریل" و "په یامی پوژه لات" و "لیدانی بریندار" و "دیاری حجاز" و "نهینی و پهمزه کان". ههروهك چهند کتییکی نویسه که نیشانهی به تواناییه تی له فهلسه فهی پوژه لات و پوژئاوا. گرنگترینی کتیبه کانی "بونیا دانانه وهی هزری ئیسلامی" و "گه شه کردنی میتافیزیک له ولاتی فارس". ئهم دوو کتیبه و سه رجه م دیوانه شیعریه کانی وهرگپاون به عه ره بی.

ناسنامهی هندی، ئاره زووی حجازی

یه کیک له نوسه ره هندۆسه کان به شیۆهیه کی گالته جاپی ده رباره ی ئیقبال نوسی: ئیقبال "پیاویکی تینوو له که ناری روباری (گانج)، بۆ ئاو ده گه رپیت له بیابانی عه ره بیی دا". ئهم نوسه ره له خۆباییه بیری چوو بیابانی عه ره ب لای ئیقبال ئهو سه رچاوه یه که سه رجه م مرقایه تی لیان هه لئنجاو، و تیراو بوون به ئاوی سازگاری ئیسلام، ههروهك بیری چوو بیابان لای ئیقبال سمبولی پیاوه تی و ئازایه تی و جوامیرییه، ئه مانه ش ئهو چاکانه یه که فهلسه فهی "جیگیر کردنی خود" له خۆی ده گریت و ئیقبال بانگه وازی بۆ ده کات.

بروانه وته ی ئیقبال له هۆنراوه ی "الشاهین"، که شانازی ده کات به بیابانه که ی، و ده نازیت به له خۆباییبونه که یه وه:

انا نجل الصحراء و الزهد ديني
 و هما في سجيّتي و دماي
 اجهل الزهر و النسيم و ما في
 لوعة العندليب عند المساء
 و جمال البستان يغري، و لكن
 ليس يغري منشأ في العراء
 اين مجدي إذا شقيتُ لجوع
 و أذلت حماسة كبريائي؟

ئيقبال له كه شى پۆشنبىرى هندۆسى دا گه وره بوو، پاشان
 پۆشنبىرى پۆژاواى نۆشكرد له سه رچاوه كه يه وه، و فرچكيشى
 پيوه گرت، له كاتيكدا بوونى موسولانى ئاگادار له پۆشنبىرى پۆژاوا
 ، به قولوى، زۆر كه م بوو... ئه مهش واى ليكرد زياتر هوگرى
 جوانى ئيسلام ببيت، و باوهرى واييت په يامى ئيسلام هيچ
 په ياميكتري ناگاتى، و ئاوازي ئيسلامى هيچ ئاوازيكتري ناگاتى.
 بو ئه مهش ده لييت:

ليس في ضوضاء هذي الامم، نغمة إلا اذان المسلم
 جا چ خويندكار بووبيت له بهريتانيا، ياخود كۆلهر بووبيت له
 ئه لمانيا، ياخود گه شتيار بووبيت له ئيتاليا، ئه وا دلى ئيقبال

هه‌میشه وابه‌سته‌ی بیابان و شاخه‌کانی حجاز بوو، له ولاتانی
 پوژه‌لات و پوژاوادا شتیکی نه‌دۆزییه‌وه که هینده‌ی زه‌وی حجاز
 دلی هۆگر بکات و میشکی بیات بو خۆی. ئیقبال پیاوی
 خوشه‌ویستی بوو به‌راستی، ئیسلام و هه‌موو ئه‌وانه‌ی په‌یوه‌ست
 بوون پییه‌وه، خۆشی ویستن، و عه‌ره‌بیشی خوشویست به‌هۆی
 په‌یوه‌ندیان به‌ میژوو و کلتوری ئیسلامه‌وه. به‌لام
 خوشه‌ویستییه‌که‌ی زیاتر و قولتر درده‌که‌وێت له په‌یوه‌ستی به
 حجازه‌وه، زه‌وی پیغه‌مبه‌ر و دابه‌زینی سروش. به ناسنامه هندی
 بوو و به‌حه‌ز و ئاره‌زووش حجازی، بو ئه‌مه‌ش ده‌لیت:

انا اعجمي الحب إلا انني
 اطلقت في الحرم الشريف لسانی
 کم ثوب إحرام علی متضرع
 مزقته باللحن من ألحاني

و ده‌لیت:

صوت قیثارتی التي سمعوها
 اعجمي لكن لحني حجازي
 ئاواتی ئیقبال له‌م ژیا نه‌دا ئه‌وه بوو که لقیك بیئت له لقه‌کانی
 هه‌رمی به‌رز و به‌پێژ. بو ئه‌مه‌ش ده‌لیت:
 تمنع بقلبك و استفتته

ولا تسال الشيخ عن شأنه

خلا حرم الله من اهله

فكن انت جذوة اركانہ

كاتيك ئيقبال ئەم ژيانەى جيهيشت بەرەو ژيانى ھەتاهەتايى
بەرورايى ٢١/نيسان/١٩٣٨، ئەو ھەزە ھەميشەيىەى بۆ حيجاز
ھەيبوو، بردى لەگەل ڤۆى، كۆتا شتیک لە شيعر دوو دێر بوو
لەسەرە مەرگدا، کە دەلێت:

نغمات مضمين لي هل تعود؟

أنسيم من الحجاز يعود؟

أذنت عيشتي بوشك رحيل

هل لعلم الاسرار قلب جديد؟

پتەوی بەندایەتیی بۆ خودا

دەكرێت فەلسەفەى ئيقبال و تێپروانیى بۆ ژيان، كورت
بكهينهوه لە چوار وشەدا، ئەوانیش: "ھێزى بەندایەتیی بۆ خودا".
ئيقبال ھەندیک جار ئەم بیرۆکەيە دەردەبرێت بە "بەكەمگرتنى
پادشایانە" و "بەكەمگرتنیک سەرچاوەكەى توانینە". فەلسەفەى
پتەوی بەندایەتیی لە دوو بەش پێك دێت: یەكێکیان: ئيقبال پێی
دەلێت "خۆبەكەمزانين" و بە دووھمیان دەلێت "خۆسەلماندن".

مه به ست له خۆبه که مزانین: ملکه چی و خۆنه ویستی په هایه له په یوه ندی له گه له به دیهینه ر، و خۆسه لماندنیش: پته وی و متمانه به خۆبوونه له په یوه ندی له گه له به دیهینه راوان. پته وی لای ئیقبال بیرۆکه یه کی گه مژانه نیه له خۆبه گه وره زانین له سه ر ئه وانیت، یاخود خۆ جیا کردنه وه، به لکو چه مککی پیکهاته یه له په یوه ندی به به دیهینه ر و به دیهینه راوه وه. ئیقبال له ژیانیدا وینه ی موسولمانی دامه زراو بوو له شانازیی کردنی به ئیسلامه وه، له سه رده میکدا له م جوړه له ناو موسولمانان زور که م بوو. ئه وه یش به هوی ئه وه ی ئیقبال، جگه له به ندایه تی بو خودای، به سه رشوړی و سواله ریی و سوکیی ده زانی. بو ئه مه ش ده لیت:

انت عبدوللّٰه فالزم لیس للحر تحول
ما سوی عز العبودیة لله تسول

له سه ری دل و خۆشه ویستی

ئیقبال نمونه ی زانای پوچووی خاوه ن بیریکی گه وره بوو، حه وت زمان فیژ بوو بوو، و چه ند پسیپورییه کیشی هه بوو. به لام پوچی ئیقبال و ئاوینه ی بیرى پاکى له شیعه رکانی دا ده رده که ویت، زیاتر به راورد به نوسینه کانی، به هوی ئه وه ی خوی زمانی دلی پیشخست به سه ر زمانی عه قلی - سه ره پای کارامه

بوونی له هەردووکیان - بۆیە شیعیی کردە ئامرازى گەياندننى
 ھزرى، چونكە شيعر ھەلپژانى ويزدانە و درەوشانە ھەى کارامەيىيە،
 دەچيئە دلە ھە بى پرس کردن، لە کاتيکدا ھزر دەچيئە ناو
 ەقلە ھە بەساردى، و لەرپى پپرەويکى خواری پيشەکى لۆژيکى
 وشکە ھە. ئيقبال بە دروستى وتى: "وشکى لۆژيک زال نابيئ
 بەسەر تەپى شيعردا".

ئيقبال باوھرى وابوو، بناغەى پابەندى ئىسلامى برىتيە لە
 خۆشەويستى دل، نەک زانينکى ھزرى وشک. چوون خۆشەويستى
 شوينە ھارى قولترە لە زانست، دل دەسلالتى زياترە لە ھزر، ئە ھەى
 موسولمان پيويستى تى بۆ گەيشتنە پلەى "پتەويى بەندايتى بۆ
 خودا" زۆر زياترە لە تەنھا زانينکى ھزرى دەربارەى ئىسلام،
 ياخود شارەزايىيەکى ميژوويى دەربارەى پۆژگارى
 موسولمانان. پيويستى بە ويناکردنى دروشمەکانى ئىسلامە لە
 دلە ھە، راستييانىک لە گوشت و خوين، نەک چەند چوارچيۆ ھەى
 ھزرى پروت. ئيقبال بى لايەن نەبوو، پۆژيک لە پۆژان لەنيوان دل
 و ھزرى، بەلکو ھەميشە لايەنى دللى گرتوو. لەم ھوارەشدا
 دەربارەى ئەزمونە تايبەتە کەسيەکەى خوى دەليئ:

دروب الفكر واجتازا

مال القلب وانحازا

مضى ئيقبال هونا في

فلما جاء درب الحب

له به راوردیکی نایاب، له نښوون د لّ به و پښه ی شوینی نهښی و
 راستیه کانه، و هزر به و پښه ی به لگه یه بؤ پروکه شی دهره کی،
 ئیقبال ده لّیت موسولمان ته نها پښوستی به "دهرمانی به رچاو
 پوونیه"، له مړودا که ئازادی ده کات له "دهردی بینین"، و دلّی
 باوه پرداری جوّش دراو به خوّشه ویستی خودا و پیغه مبه ره که ی،
 سه رچاوه ی پښمایي و چاوگی پیگه یشتنه :

دواء البصيرة هذا الدواء
 رجاؤك في كشف داء البصر
 وما العقل إلا جدال العلوم
 وحرب الظنون ورجم النظر
 مصيرك اعظم من وقفة
 واول معناه ذوق السفر
 وسر الآلى خلد البريق
 وإلا فمعدنها من حجر
 وما جدوى في العروق
 إذا كان يطفئ نار الفكر

له گهل ئەمه شدا، زمانى دل و خوڤشه ويستى، لاي ئيقبال،
 په يوه ندى نيينه به گوږپايه ل بوونى مروڤ بۆ ئاره زووه
 زه مينينيه كانى. به لكو خوڤشه ويستى لاي ئەم هاوتاي پړيز و
 هاوواتاي پته وييه، ئەو پته وييه ئيبراهيم (عليه السلام)
 به رجه سته ي كرد، كاتى شكاندنې بته كان:

و جائزة الحر غير المضمور
 و غير الغواني و غير الخيام
 على الطعم يسقط من لا يطير
 و من لا يطلق فوق الغمام
 * * *

هو الحب ينسبك وقع الجراح
 وتفضح سرك و آثاره
 وما الحب إن لم تمت عزة؟
 وما العيش جلّله عاره؟

میهری خودا له سهر (محمهد ئیقبال)ی زانا...شاعیری
عهجه میی خاوهن ئاوازی حجازی.



موحه ممد عه بدوئلا دراز
نه وينداری قورئانی بهرز و به پييز

زانای پایه به رزمه مدعه بدوللا دراز، له پارێزگای کفر الشیخ، له میسر، سالی ١٨٩٤ له دایک بووه. له خیزانیکی زانسته پەرور و خواپهرست دا گه وره بووه. باوکی، شیخ عه بدوللا دراز، له زانا ناوداره کانی ئه زهره بووه، شهرحی کتیبی (الموافقات) ی (الشاطبی) کردووه. ههر له لاویتیدا، دراز قورئانی له بهر کردووه به ته وای، پیش ئه وهی دهیهی یه که می ته مه نی ته وای بکات، سالی ١٩١٦ بروانامه ی جیهانی به ده ستهیناوه. سالی ١٩٢٨ بووه به ماموستا له ئه زهره، و سالی ١٩٣٦ گه شتی حه جی به جیهیناوه. له هه مان سالد، به خششیکی خویندنی وه رگرت (منحه دراسیه) له زانکۆی سۆربۆنی فهره نسی، به و هۆیه وه ١٢ سال له فهره نسا نیشه جی بوو و هه مووی به هه ولدان به سه ر برد بۆ تیگه یشتن له که لتوری پۆژاوا له سه رچاوه ره سه نه کانییه وه، و بیرکردنه وه یه کی به راوردکاریانه بۆ ئه و بابته ی که ئه نجامه که ی زانستی په وشت بوو له قورئاندا.

دکتۆرای له سۆربۆن به ده ستهینا، و تیزی دکتۆراکه ی به ناوی "په وشتی قورئان" جیی سه رسامی گه وره پۆژه ه لاتناسه فهره نسییه کان بوو، له وانه ش لیو ماسینیون و لیفی برۆفینسال، و گفتوگۆی تیزه که ی به روازی ١٩٤٧/١٢/١٥ بوو. هه روه ک وانه بیژ

بووه له چەند زانکۆیه‌کی میسر دەربارە‌ی میژووی ئایینه‌کان و
پاقە‌ی قورئان و فەلسە‌فە‌ی پە‌وشت.

زانای گە‌وره‌ دراز، ساڵی ١٩٥٨ له شاری لاهوری پاکستانی،
کاتیک بە‌شدار بوو له کۆنگره‌ی پۆشنبیری ئیسلامی گە‌راپه‌وه‌ بۆ
لای پە‌روه‌ردگار، له‌وێ گە‌وره‌ زاناکانی میسر و جیهانی ئیسلامی
نوێژیان له‌سه‌ر کرد.

پە‌چه‌له‌کی مه‌غریبی

وادیاره‌ خانه‌واده‌ی (دراز) پە‌چه‌له‌ک و نزیکیه‌کی تایبه‌تیان
هه‌یه‌ له‌گه‌ڵ مه‌غریبی عه‌ره‌بی، پە‌نگه‌ به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ بی‌ت،
خانه‌واده‌که‌ی له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی پێشه‌وا مالیک بوون. شیخ عه‌بدوڵلا
دراز-باوکی دکتۆر محه‌مه‌د عه‌بدوڵلا دراز- شه‌رحی کتیی
(الموافقات)ی فقه‌یه‌ی ئه‌نده‌لوسی (ابو الاسحاق الشاطبی)
کردوه‌، و (دراز)ی کو‌پی ته‌حقیقی هه‌مان کتیی کردوه‌، پاشان
کۆلینه‌وه‌یه‌کی نویسه‌وه‌ دەربارە‌ی کتیی (الاعتصام)ی هه‌مان
نوسه‌ر، هه‌ولیداوه‌ بیرۆکه‌کانی به‌ئینته‌ کایه‌وه‌ و نوییان بکاته‌وه‌
له‌ کتیی (المیزان بین السنة و البدعة) که پێش ته‌واو کردنی
گیانی سپارد، خودا لێی خۆش بی‌ت.

کاتیڤ (دراز) خه‌ریکی خویندن بوو له فهره‌نسا، له ناوه‌پاستی سه‌ده‌ی بیسته‌م، په‌یوه‌ندییه‌کی توندوتوولی دروست کرد له‌گه‌ل فه‌یله‌سوفی جه‌زائیری (مالک بن نبی)، و له‌نیوان ئه‌م دوانه‌دا، لیڅکوونیکی هزریی زور دهرکه‌وت، هه‌روه‌ها له‌و دهرئه‌نجامانه‌شی پیی ده‌گه‌یشتن، به‌تاییه‌تی له‌ بوا‌ری کو‌لینه‌وه‌ی قورئانیی. دراز له‌و پیشه‌کییه‌ی بو‌ کتیبی: (دیارد‌ه‌ی قورئانیی)ی مالک بن نبی نویسه‌و، ئه‌مه‌ی باس کردووه‌، که‌سیڅیش به‌راوردی ئه‌و کتیبی‌ی (بن نبی) و دوو کتیبی (النبأ العظیم) و (مدخل الى القرآن العظیم)ی دراز بکات، ئه‌وا بو‌ی دهرده‌که‌ویت تا چه‌ند نزیکیی هزریی هه‌یه‌ له‌نیوان ئه‌م دوو زانایایه‌ی له‌ باشت‌رینی هزره‌کانی سه‌رده‌ی بیسته‌می موسولمانانن. په‌یوه‌ندییه‌که‌یان له‌ په‌یوه‌ستی هزریی و نزیکیی بیریی تیپه‌پړی به‌ره‌و هاریکاریی برایه‌تی و تیڅو‌شانی هاوبه‌ش، چوون (دراز) ئازایانه‌ پشت‌گیریی داخو‌ازییکاران‌ی سه‌ربه‌خو‌یی ده‌کرد، له‌ ده‌وله‌تانی پو‌ژوا‌وی عه‌ره‌بی، له‌ ژیر چنگی داگیرکه‌ری فهره‌نسی، ئه‌مه‌ش له‌ کاتیڅدا بوو ئه‌م هه‌لو‌یسته‌ی مه‌ترسی هه‌بوو له‌سه‌ر خو‌یندن و مانه‌وه‌که‌ی له‌ فهره‌نسا. خو‌ازیارم ئه‌م چه‌ند دیپه‌، دانه‌وه‌ی به‌شیکی ئه‌و چاکه‌یه‌ی دراز بیت له‌گه‌ل پو‌ژوا‌وی عه‌ره‌بی و ئومه‌تی ئیسلامی.

ده‌رونیکی سه‌رکه‌ش

(دران) دهرونیکی سهرکهشی هه بوو، له گه ل چه ند خه سه له تیکی ده گمه ن، که (شیخ عه بدوللا الانصاری) کورتیده کاته وه له "بیرتیژی، زیره کی، هیوری، له سه ر خوئی، خو به که مزانی، به نه مه کی، بویری، ده سته پی شخه ری، جوامیری، پته وی له سه ر حه ق، جوانی گو فتار، نه رمی، توندی له سه ر دو ورووان".

به های نه و په یامه قورئانییه ی ده زانی، که هه لیگرتبوو، هه روه که خه می ئوممه تی هه لگرتبوو له هه ر شوین و جیه که بووایه، به جوړیک (یوسف القرضاوی) که یه کی که له خویندکاره کانی، ده رباره ی ده لیت: "هه ر کات دانیشته بین یا خود قسه مان کرد بیت نه و سه رقال بوو به کاری ئیسلامی و خه می موسولمانانه وه". یه کی که له دیارده کانی نه فس به رزی، پشتگیری کردنی ئاشکرای که له فهره نسا نیشته جی بوو - بزوتنه وه ئازادیخوازه کانی پوژاوا ی عه ره بی بوو، که نه وکات له لایه ن فهره نسا وه داگیرکرا بوو. کاتی که پیاوانی شو پشی میسری پیشنیازیان خسته به رده سته بو نه وه ی ببیته شیخی نه زهر، نه م مه رجی نه وه بوو که نه زهر ده بیت سه ربه خوئی نه کادیمی ته واوی هه بیت له ده سه لات. کاتی که نه و داوا یه یان په د کرده وه، (دران) داوا ی لیبوردنی کرد له وه رگرتنی نه و پوسته، و سور بوو له سه ر وه رنه گرتنی، له گه ل نه و هه موو هه ول و ته قه لایه ی له گه لیان دا.

ھزرىكى فرەپەھەند

دراز "رۆلەي ئەزھەر، و رۆلەي سۆربۆن" وەك (شيخ يوسف القرضاوي) ناوينا. كۆلىنەو قۇلەكانى لە پۇشنىبرى ئىسلامى و پۇشنىبرى پۇژاوا، لە سەرچاۋە پەسەنەكانيانەو، دىدىكى فرەپەھەندى شىكارىي ناۋازەي پىدا، دور لە پۈكەشىي و سادەيى، دور لە "ھەرسنەكردنى عەقلىي" كە زۆرىك دوچارى ھاتن، لەوانەي لە سنورى مىراتى پۇشنىبرى ۋەستاۋا پاۋەستان ياخود لە سنورى پۇشنىبرى ھاتۋى پۇژاوا. پۇچوبوۋ لە پۇحانايىتى (الغزالي) و (الحكيم) و (الترمذي) و (ابي طالب المكي)، بەئانگا بوۋ لە فەلسەفەي "دىكارت و كانت و بېرگسون". بەھۋى ئەم ھزىرە فرەپەھەندەو، ئاسۋى فراۋانبوۋ، و شىكارىي قۇل بوۋ، بەلگەھىنانەو ۋەي ورد و بەجى بوۋ، لەگەل بەلگەي باۋەپىكەر، و پەۋانبىزىيەكى ئەفسانەيى كە لە پەۋانبىزىي قورئانەو ھەلپەنجابوۋ.

ئەۋىنى قورئان

دىيارترىن خەسلەتى (دراز)، كە سەرچاۋەي ھەموو بەرھەمە زانستىي و كردارىيەكانى بوۋ، ھۆگرييەكەي بوۋ بۇ قورئان. پىاۋى

قورئان بوو به پاستی، و خوښه ویستی قورئان بیر و هوښ و دلّی داگیر کړدبوو، و هه موو هوښی لای بوو، به جوړیځ زور به که می نه بیټ، نه ده بینرا مه گهر خه ریکی خویندن و بیر لی کړدنه وهی بوو، یاخود له نویژدا بوو. گرنگیدانی نه کادیمی تاییهت بوو به قورئان، و کاریکی زانستی نه و نابینریت مه گهر قورئان خولگه و کروکیه تی. (دران) نه یده توانی نه وین و په یوه سستی دلّی بۆ کتیبی خدا که م بکاته وه، و هاویشیوهی هوگړیځ شوینی دهر برینه کانی که وتبوو، و به پاستی و هسفی ده کات به "دهنکی مرواری".

پوژانه (دران) شه ش جوزئی قورئانی ده خویند بۆ ماندوو بوون و بیزاریی. قورئانی زور به گه وره ده گرت، و کاتی وانه کانی پاڅه کړدی قورئان، کړنوشی دهر د که ده گه یشته نایه تکانی کړنوشی قورئان خویندن (سجده التلاوه)، و داوای له خویندکاره کانی ده کړد که ده ستنویژ هه لېگرن وه که خوئاماده کړدن بۆ وانه که. (شیخ محه مه د نه بو زهره)، که هاوهلّی بوو له گه شته که ی کونگره ی ئیسلامی له لاهور، دهر باره ی نوسیویه تی: "پیشنوویژی ده کړدین له نویژی خه وتنان، پاشان هه ریه که له ئیمه ده چوه ناوچی بۆ خه وتن، و نه و ده چوو بۆ نویژ کړدن و قورئان خویندن. نه تده بیینی مه گهر قورئانی ده خویند یاخود نویژی ده کړد".

به رنامه یه کی نیوه ندگیر (منهج وسطی)

شیخ دراز، یه کیك بوو له پېشه وایانی نیوه ندگیری ئیسلامی.
 ئەم نیوه ندگیرییە دەر دەر ده که ویت له قسه کردن دەر باره ی ئەو
 دوالیزمه گه ورانه ی هزری ئیسلامی سه رقāl و شه که ت کرد بوو.
 ئەوانیش: عه قل و ده ق، سوننه ت و داهینراوه کان، (الجبر و
 الاختیار)^۱، ناشتی و جهنگ، زانست و ئاین، په وشت و یاسا... هتد.
 به دوا د اچوونیکم کردوو به قسه کردنی (دراز) له سه ر ئەم دوالیزمه
 گه ورانه به دوردریژی، له کۆلینه وه یه کدا سه باره ت به دراز، به م
 زوانه دەر ده چیت به ویستی خودا له لایه ن (مرکز القرضاوي للوسطية
 الاسلامية و التجديد) له ده وحه . لیره دا بواری دریزه پیدان نیه
 له سه ر ئەو بابە ته، به لکو ته نها چه ند ئاماژه یه کی کورتی
 ده خه ی نه پوو سه باره ت به بابە تی عه قل و ده ق، چوون ئەو
 پێیوايه: "جیاکاری نیوان چاکه و خراپه ... هه ستیکه له ناو ده روونی
 مرقف سه نته ری گرتوو، پێش ئەوه ی شه ریه تیکی ئاسمانی بیت".
 ئەهه رچی شه رعی خودا "ته واوکاری شه رعی په وشتی سورشتیه"،
 ئەمیش ته واوکارییه کی پێویسته بو سروشتی مرقف که خلتە ی
 جوړاجوړ لیلی ده کات دەر باره ی پاستی و چاکه، یا خود تاریکی
 پێشپه ویی ده کات به ره و گومان و په شوکان.

^۱ ئەم دوانه م به عه ره بی نوسی چوون وشه ی کوردییم شک نه برد، واتای پراوپریان
 بدات-وه رگیز-

بەبى پووناكى سىروش، مۇڧ لە مەلەننىيەكى بەردەوام دەبن لەسەر پىناسى چاكە و خراپە" و ھىز بە ھىز پىكەرى دەكرىت، ھەروەك سۆزىش بە سۆز". مېژووى مۇڧايەتى كۆمەكىمان پىدەكات لە وىنەى ئەو جۆرە ئالۇسكاوييەى بى سىنورە، لە خۆگرتنەوہى (نەرفانا)ى بوزى، بۆ بەرەلایى پواقىيەكانى يۆنان. ئەوانە گەواھىدەرن كە پووناكى خودا و پووناكى سىروشتى مۇڧ دەبىت بىنە جىي گەرە لەسەر كردن، ھەروەك وىستى بەدپەنەرى، ھەردوك سىروشتى مۇڧايەتى و شەرىعەتى ئاسمانى، لەسەرىەتى.

پىشەنگى و نوڭگەرى

دەتوانىن بلىن، كارىك نىە لە كارەمانى (دران)، خالى بىت لە نوڭگەرى. بەلام نوڭگەرىيەكەى، لە كۆلىنەوہ قورئانىيەكاندا، بەباشترىن شىوہ خۆى وىنادەكات. دەكرى بلىن (دران) بناغەى دوو زانستى نوڭى دانا، ئەوانىش: زانستى "پەوشتى قورئان" و زانستى "چاوىگى قورئان". دەربارەى يەكەم كىتەبى (دستور الاخلاق فى القرآن) و دووہمىش، ھەردوو كىتەبى: (النبأ العظيم و مدخل الى دراسة القرآن الكريم)ى نوسىن. دران دەيزانى بەپىيەكدا دەپوات، يەكەمجارە مۇڧى پىدا بپوات و دەبىت كارى بناغەدانان بكات لەو دوو زانستەدا. لىرەوہىە گرنگىى و بەنرخىى كارەكانى، كە بەرەمى ھەول و ماندوو بوونىكى ھىزىي قولە، تەنھا ئەوانە بەھى دەزانن كە لەگەل نوسىنەكانى ژيان.

نوڳهري (دراز) وينا دهبيت له زانستی قورئان بهو پربازهي
هه لیبژاردوه. زانایانی ئیسلام له پړی د هروازه ی پوهان بیژی
زمانه وانیه وه، هه ولیانداوه په سنایه تی قورئان به لمینن. به لام
(دراز) دهستیکی له کولینه وهی شیکاری په یامی قورئانه وه بوو
لۆژیکیانه و میژوویانه. ئەمەش پربازیکی نوڳهري بوو له
چارچیوهی پۆشنبری عه ره بیدا، و خسته ناو چارچیوه
جیهانییه کهی. میهری خودا له سهر دکتۆر محمەد عه بدوللا دراز،
ئه وینداری قورئانی بهرز و به پیز



مالك بن نه‌بی
فه‌یله‌سوفی ژیارى ئیسلامی

بیرمه‌ندی ئیسلامی، (مالك بن نبی) له شارى قه‌سه‌نتینه‌ی جه‌زائیر له‌ سالى ۱۹۰۵ له‌دايك بوو، له‌خیزانیکی كه‌مده‌رامه‌ت. باوکی فه‌رمانبه‌ریکی ساده‌ی حكومه‌ت بوو له‌ به‌پۆه‌به‌رایه‌تی ته‌به‌سه، و دایكیشی ژنی مال‌ه‌وه‌ بوو و درومانیشی ده‌كرد. ئەم خیزانه پۆچووبوون له‌ دینداریی، و ژۆرنه‌فس به‌رزیی. مالك له‌ یاده‌وه‌رییه‌كانیی (گه‌واهیی سه‌ده‌) دا باس ده‌كات، چۆن باپیرانی له‌ دایكیه‌وه، كۆچیان كردوه له‌ تونس‌ه‌وه‌ بۆ جه‌زائیر، سه‌ره‌تای داگیرکاری فه‌ره‌نسیی، له‌ ترسی ده‌ستدریژی كردنه‌ سه‌ر ناموسیان له‌ لایه‌ن سه‌ربازه‌ ژۆرداره‌ فه‌ره‌نسییه‌كانه‌وه‌. وته‌كانی نه‌نكى، بۆ مالك بوونه‌ ده‌روازه‌ی تیگه‌یشتن له‌ تاوانكاریه‌كانی داگیركهریی فه‌ره‌نسی، و گرنگی شانازی كردن به‌ بیروباوه‌ری ئیسلامیی و زمانه‌كه‌یه‌وه، پاشان ئەمه‌ش بووه‌ هۆی په‌یوه‌ندی خیزانیی به‌ بزوتنه‌وه‌ چاك‌سازییخوازه‌كانه‌وه‌ و پێبازه‌كانی ته‌سه‌وفه‌وه، به‌تایبه‌تی (گۆشه‌ی عیسه‌وی)، و بووه‌ پالنه‌ر بۆ گرنگیدانی به‌ باب‌ته‌كانی چاك‌سازی و هه‌ستانه‌وه‌ و نوێگه‌ریی. پاشان دایكی جه‌ختی كرده‌وه له‌ سه‌ر فیركردنی قورئان- به‌جۆریك، جاریك جیگه‌كانی خسته‌ بارمه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی كرێی مامۆستاكه‌ی بدات- ئەمه‌ش بووه‌ هۆیه‌كیتر بۆ قول‌تر خۆشه‌ویستی قورئان و هه‌لگرتنی به‌یداخی به‌رگری كردن لێی له‌

دژى پۇژھە لاتناسان لە كتيّبه به به هاكهى (دياردهى قورئانىي).
 مالك هەردوو خویندنى حوجره و قوتابخانه فەرهەنسىيەكانى
 جەزائىرى كۆكردبوو، پاشان لە پەيمانگای ئىسلامى لە جەزائىر
 دەرچوو لە (قوتابخانهى سەيدى جەليس)، و خویندنى بالای
 دريژە پيدا لە فەرهەنسا و بە ئەندازيارى سالى ١٩٣٥.
 راستىيەكهى مالك خۆى مامۇستای خۆى بوو، بەهۆى حەزى
 زۆرىي بۆ خویندەنەوه، و ماندوونەبوونى لە خۆفێركردنى كەمۆينە
 بوو، ئەمەش گەورەترین سەرچاوهى زانستىي ئەو بوو.

لەنيوان پۇژھەئات و پۇژئاوا

دواى ئەوهى ٣٠ سال لە فەرهەنسا ژيا، (مالك) گەشتى كرد بەرهو
 ميسر سالى ١٩٥٦. لە قاھيرە، مالك زانيارىيەكانى قولكردەوه
 دەرەبارەى زمانى عەرەبى. چوون پيشتەر زمانى فەرهەنسى زال بوو
 بەسەر دواندنى و نوسىنى، لەوى (د. عبدالصبور شاھين) هەندىك لە
 كتيّبه گرنگەكانى وەرگيێرا بۆ عەرەبى بەشێوازێكى ناوازه، و بەو
 هۆيەوه (مالك) ناسرا لە مسير و شام و زانا گەورەكان پيى
 ئاشنا بوون. مالك پەيوەندى لەگەل (عبدالناصر) سەرۆكى ميسر
 دروست كرد، و سەرۆكايەتیی ميسر مۆچەيەكى مانگانەى بۆ تاييەت
 كرد و ئەمەش بوو هۆى ئەوهى بتوانيت خۆى يەكلايى بكاتەوه بۆ
 نوسين و وانهوتنەوه لە ماوهى حەوت سالى دواتردا... لە قۇناغى

گەشتەكەى قاھىرەيدا، شۆرپشى جەزائىرى ھەلگىرسا، و مالک
 نوسىنەكانى بۇ تايىبەت كرد، و زۆرى بۇ نوسى. مالک سالى ۱۹۶۳
 گەپايەو ھە بۇ جەزائىر و لەوى چەند پۆستىكى ئەكادىمى ۋەرگرت،
 ۋەك پۆستى راويزكارى خوئندنى بالّا، پاشان بەپۆەبەرى زانكۆى
 جەزائىر، پاشان بەپۆەبەرى خوئندنى بالّا، بەلام دواىى دەستى
 لەكار كيشايەو ھە و خۆى تەرخان كرد بۇ كارى ھزرىى تا پۆژى ۋەفات
 كردنى لە ۳۱ تشرىنى يەكەمى ۱۹۷۳. مالک سامانىكى ھزرىى
 نايابى جېھېشت كە نزيكەى ۳۰ كنىبە، و تا ئىستا نزيكەى ۲۰
 كىتېيان بلّاو كراونەتەو، و ھەندىك لە نوسىنەكانى ھىشتا ھە
 دەستنوسە و بلّاو نەكراو ھەو. دەكرىت بلّىن گىرنگىر
 نوسىنەكانى برىتىن لە: (دىاردى قورئانى) و (پوگەى جىھانى
 ئىسلامى) و (مەرجهكانى ھەستانەو) و (كىشەكانى ھزى لە جىھانى
 ئىسلامى).

شۆرگىرىكى دامەزراو

زانا و مېژونوسى فاس (دكتور عبدالسلام الھراس) - يەككە لەو
 كەسانەى لەگەل مالک ژياو ھە ھەمان خانوودا لە ميسر - دەلّيت:
 (مالک) زۆر خۆى بەكەمدەگرت و سادە بوو لە ژيانى و پەيوەندىيە
 كەسىيەكانى زۆر بە سادەيى لەگەلمان دەژيا، سادەيىكى تەواو،
 كاتىك پارەى ۋەردەگرت بەھۆى نوسىنەكانىيەو، بەشە پارەى

خۆی دەدا لە خانوووە کەدا، ئێمەش لێپێچینەوومان لە گەڵ دەکرد
 ۋەک یەکیك لە خۆمان، و ئێمەش گوێپرایەلی دەکردین و هیچ
 گرفتێکی نەدەبینی لەویدا. دەپووت: یارمەتیتان بدەم؟ دەمانوت:
 نەخێر، پاشان متمانەیهکی زۆریشی پێدەکردین.... " مالک نەفسی
 بەرز بوو و دەیزانی بەهای ئێو هزر و زانستە ی پێیەتی، چەندە.
 هەندیکجار توند بوو، هەڵدەچوو، بەجۆرێک وای لە هاوڕێکانی دەکرد
 خۆیان لێ لای دەن تا هیۆر دەبێتەو. بەلام کاتێک تۆرە نەبوا یە ئێو
 دامەزراو، و دل نەرم و زۆر بە ئێمەک بوو لە گەڵ هاوڕێکانی.
 (الهراس) دەلیت: "ئێوەی جیی شانازی منە، ئێوەیە کە کاتێک
 خۆیندنی بە کالۆریۆسە کەم تەواو کرد و ویستم بگەرێمەو. بۆ
 مەغریب، (مالک) ئامادە نەبوو لە مالهۆ مالتاواویم لێبکات، بەلکو
 هات بۆ بۆرسە عید و لە دەرگای کەشتییە کە مالتاواوی لێکردم."

پووناکەرەوێ رێی هەستانەو

دەکرێت هەوڵە نوێگەرێیەکانی (مالک بن نبی) کورت بکەینەو
 لە دوو بواردا: بوازی کۆلێنەو قورئانییەکان و بوازی هزری
 هەستانەو. لە کۆلێنەو قورئانییەکان، مالک-هاوتا لە گەڵ دکتۆر
 محەمەد عەبدوللا دراز، کە پێشەکی نوسی بۆ کتیی دیار دە ی
 قورئانی- شێوازیکی نوێیان داھێنا بۆ سەلماندنی پەسەنایەتی
 پەيامی قورئانی، پشتبەست بە شیکاریی لۆجیکی و میژویی،

جياواز له شيكاري پړوانبيژني زمانه واني. وه مالک زورينه نویسنه کانی له بواړی هه ستانه وده نویسوه، نیمه ش زیاتر جه خت له سهر نه م بواره ده کهینه وه لیږده دا.

مالک به شداریه کی باشی کرد له نویکړنه وهی هزری ئیسلامی هاوچه رخ، و پاککړنه وهی ئه و سهرچاوه هزریه ی، بزواتی هه ستانه وه لی هی لئینجا، له کوټایی سده ی نوزده وه. هندیک له و دهسته وارانه ی مالک دایتاشین که وته سهر زورینه ی زاره کان. کی نه بیستوه دهرباره ی وته کانی له باره ی "داگیرکاری" و "ناماده بوون بو داگیرکردن"؟ و په یوه ندی له نیوان "هزری مردو" و "هزری مړینه"؟ و قوناغه کانی په ره سهندنی ژیاړی ئیسلامی له "قوناغی روح/هه لکشان" بو "قوناغی ئاوه ز/دریژبوونه وه" بو "قوناغی ئاره زوو/دارمان"؟

مالک گه یشته ئه وهی که قهیرانی کو مه لگه ی موسولمان، له بنه پرتدا بریتیه له قهیرانی بهرنامه ی کرداریی، و ئاسته نگی سهره کی که پوه پوی موسولمانان ده بیته وه، بریتیه له ئاسته نگی هه ستانه وه. بویه تیوره که ی سهره ت به گوټرانی کو مه لایه تی، له سهر بناغه ی کاریگری، دارشت. مالک تیبینی هه بوو له سهر زوریک له بزوتنه وه کانی چاکسازی، که له جیهانی ئیسلامی دهرکه وتن له سهره تای سده ی بیست، به هو ی پوچوونیان له قسه کردن دهرباره ی بیروباوه پی پووت، به شیوازی زانستی که لام له کوندا، و

بەزايەدانى ئەوھى ناۋى لىنابو "ھزرى ھونەرىي كە جولەى مېژوو خېرا دەكات". بۆيە ئەم بزاوتانە پەيام و پۆلى مېژووييان لەدەستدا، ھەك مالک دەلەيت، چونكە "موسولمان ھەرگىز دەستى ھەلنەگرتووھ لەبىروباوھ پەكەى، و ھەمىشە بە باوھ پەدارى ماوھ تەوھ... بەلام ئەم بىروباوھ پە بى كارىگەرىي ماوھ تەوھ، چونكە تىشكدانەوھ كۆمەلەيەتتەيەكەى لەدەستداوھ... بەو پەيە كەشەى ئەوھ نىە موسولمان فەرى بىروباوھ پەكەىن كە خۆى ھەيەتى، بەلكو گەنگ ئەوھيە كە ئەو بىروباوھ پە والى بکەىن كارىگەر بىت، و ھەزرى ئەرىنى، و كارىگەرىي كۆمەلەيەتى، بۆ بگىرپەنەوھ. بەيەك پەستە: كەشەمان ئەوھ نىە كە بۆ موسولمانى بىسەلمەينىن خودا ھەيە، ھەندەى ئەوھى واى لىبەكەىن ھەست بە بوونى ئەو خودايە بکات".

گۆرپىنى ناخى مەوۇق

كاتىك (مالک بن نبى)، بەراوردى کرد لەنەوان بەرنامەى محەمەد عەبدە و بەرنامەى محەمەد ئىقبال، جىاوازی نەوان ئەو دوو قوتابخانەيەى بۆ دەرکەوت: قوتابخانەيەكى ھزرىي پەوت كە مامەلە لەگەل كەشە ئىسلامىيەكاندا دەكات تەنھا لە چوارچەيەيەكى ھەزرىيدا، و قوتابخانەيەكى کردارىي، ئامانجى گۆرپىنى ناوھەرۆكى مەوۇق و دەورەبەرە كۆمەلەيەتتەيەكەى. مالک دەربارەى ئەمە دەلەيت: "قوتابخانەى چكاسازى (بە پەبەرىي شەيخ محەمەد عەبدە)

بەزمانی زانستی کەلام دایرپشتوو، لە کاتی کدا ئیقبال لە شیوازی دەستەواژە دیكەدا دایرپشتوو، "کاتی ک هۆشدارى دا کە ئەوەى داواکراو، بریتی نیه لە باوەرپوون بە خودا، بە لکو-لە فراوانترین وردترین واتایدا-پەيوەندییە لە گەل خودا. ئەوەى داواکراو، بریتی نیه لە چەمکی کەلامى، بە لکو خستنه پووی پاستییە کى هەمیشەییە، و بە دەربڕینی ئەو بریتیە لە: (دەرکەوتنی ئەو زاتە بەرزەى) "بۆیە جیى سەسوێمان نیه کە قوتابخانەى چاکسازى بە رابەرى محەمەد عەبدە" بەردەوام بە شیوەى پینمایانیک مایەو کە کەسانى پسپۆر و بە توانا بەرھەم دینیت لە برى پووکردنە پیکھێنان و دروست کردنی بانگخوێنانیکى دلسۆز" بە پى دەربڕینی ئەو. ئەو پسپۆرە لیھاتووەى خەم و پەيامى ھەلنەگرتوو تەنھا دەبیتە سوتەمەنى گفتوگۆ لە سەر حسابى کارکردن.

(مالک بن نبى) پى وایە، قوتابخانەى چاکسازى دەیتوانى کاریگەرى زیاتر بێت لە سەر پێرەوى کۆمەلگە ئیسلامییەکان "ئەگەر بیتوانیایە ھزرەکانى پیکھێنایە، و بنەماکانى کۆبکرایەو، بۆ یەخستنی ئەو ھزر و بنەپەتانەى شیخ محەمەد عەبدە ھەیبوو، لە گەل بۆچوونە سیاسى و کۆمەلایەتیەکانى جەمالە دین، و ئەمەش بە دلدنایەو دەبوو پینازیکى باشتەر لەوەى تەنھا چاکسازى بنەماکانى بیروباوەر بێت".

ئىقبال پيش (مالك) پيداگريي كرد له سهر ئه وهى ئه گهر نه فسى
 باوه پدار، بير كردنه وه و هه لئىنجانى به رنامه يه كى كردارىي له
 قورئان به س نه بوو بوى، ئه وا نه چيژى سؤفيگه رى (الكشاف)
 سودى پيده گه يه نيّت، و نه گفتوگوى كه لامى (الكشاف). ئىقبال له
 ديوانى جناح جبريل ده ليّت:

نفس اذا القرآن ما انتفعت به

لا الكشف ينفعها ولا الكشاف

نهينى ئه مهش كه (ئىقبال و مالك) و جگه له مانيش له باشترينى
 هزره كانى موسولمانان له سهرى كوكن برىتييه له وهى زانستى
 كه لام- كه ئىقبال ئاماژهى بو ده كات به (الكشاف) ي
 زه مه خشه رى- خه له تاندنى كيشه ي ئىسلاميه له بنه رته وه، وهك
 ئه وهى ئه زمونى ميژووى موسولمان به لگه يه له سهرى "چونكه
 گفتوگوكاران به دواى راستييدا نه ده گه ران به لكو به دواى به لگه وه
 بوون" وهك مالك ده ليّت. ئه مهش به هوى ئه وهى "زانستى كه لام
 روبه پوى كيشه ي لايه نى كوومه لايه تى ئاين نابيّه وه"، كه ئه مهش
 كرؤكى قه يرانى كوومه لگه ي موسولمانه له مړودا، بو گيړانه وهى ئه مه
 بوو كه بزوته چاكسازيه هاوچه ركه كان ده ركه وتن، به لكو خه لكى
 سه رقال ده كات به گفتوگو دهر باره ي بابه ته نادياره كان (امور
 غيبيه) كه بوارى يه كلايى كردنه وه يان نيه له پووى زانستيه وه، و
 به ره مه ميكي كردارىشى نابيّت.

میهری خودا له سهر (مالك بن نبی) فه یله سوفی ژیاړی ئیسلامی



ئیسماعیل فاروقی

هه لگري خه می پوژه هات له پوژئاوا

دکتۆر ئىسماعىل راجى ئەلفاروقى سالى ۱۹۲۱، لە شارى يافاي فەسەلتىن، لەدايك بوو.خویندى ئىسلامى لە مزگەوت و لای باوکی-کە قازى شەرىعى بوو- دەست پیکرد، پاشان خویندى سەرەتایی و ناوەندى لە قوتابخانەى دۆمینیکانى فەرەنسى خویند، و دواتر بەکالۆرىۆسى لە فەلسەفە، لە زانکۆى ئەمەرىکی، لە بەیروت، بەدەستەینا سالى ۱۹۴۱. لە سەرەدەمى ئىنتىدایى بەرىتانی، بوو پارىژگارى ناوچەى (الجليل) تا کاتى لەدايك بوونى دەولەتى زایۆنى، جا رەگەل بەرەلستکاران کەوت بۆ ماوەیەك، پاشان چوو بۆ ئەمەریکا، و لەوئ ماستەر و دکتۆرای بەدەستەینا، لە فەلسەفەى ئاین: یەكەمیان لە زانکۆى ئىندیانانا ۱۹۴۹، و دووهمیان لە زانکۆى هارقارد سالى ۱۹۵۱. سالى ۱۹۵۲ دکتۆرای بەدەستەینا لە زانکۆى ئىندیانانا، و ناویشانى تیزەکەى: "تیۆرى چاکە: لایەنە میتافیزیکی و ئەبستمۆلۆجییەکانى بەها" بوو.

دواى ئاگادار بوونى لە فەلسەفەى رۆژاوا و میژوو و رینماییهکانى هەردوو ديانەتى یەهودى و مەسیحى، بەهۆى خویندى لە ئەمریکا، فاروقى هەستى کرد پىویستى بە قول بوونەوهیە لە ناسینى ئاینى ئىسلام، بۆیە گەشتى کرد بۆ میسر، و چوار سال لە ئەزھەر خویندى (۱۹۵۴-۱۹۵۸) و تیايدا رۆشنبرییهکی ئىسلامى پتەوى بونیاد نا، و دواتر گەراپەوه بۆ

پوڙاوا و دهستی کرد به وانه وتنه وه له زانکوځی (ماکجیل)ی
 کهنه دی، و بووه لیځکول لری خوداناسیی له هه مان زانکوځ.
 توږینه وه کانی بووه درئه نجامی کتیبیکي به به ها، به ناوی:
 ره وشتی مه سیحی: شیکارییه کی میژوویی و مهنه جیی بو هزره
 زاله کان. فاروقی چوو بو پاکسان له سالی ۱۹۶۱، بو به شداریی
 کردن له دامه زانندنی (په یمانگای توږینه وه ی ئیسلامیی) له
 که راچی، پاشان گه پایه وه بو ئه مریکا، و بووه ماموستای زانکوځی
 شیکاگو (۱۹۶۳-۱۹۶۴) و زانکوځی سیراکیوز (۱۹۶۴-۱۹۶۸).
 پاشان سه قامگیر بوو له زانکوځی تیمپل و بو ماوه ی ۱۸ سال تیایدا
 مایه وه له ۱۹۶۸ تا شهید بوونی له ۱۹۸۶.

بالیۆزه مافخوراوه که

عاده تی پادشای کۆن وابوو، ئه و بالیۆزانه ی په یامیان هیناوه،
 نه یانده کوشتن، و ئه م عورفه سیاسیییه یان به ئامارزه ی دلیری و
 جوامیری دادنه. به لām فاروقی که بالیۆزی شهرقی ئیسلامیی بوو
 لای پوڙاوا ی مه سیحی، به فیل و غه در کوژرا. فاروقی، به
 سته ملیکراوی، پوڙه لاتی جیهیشت به ره و پوڙاوا، به لām له ویش
 سته م چاوه پڤی ده کرد، به هو ی ئه وه ی په رستنی ئیسرائیل جیی
 دیانه تی مه سیحیییه تی گرتوته وه. له شهوی ۱۸ ی په مه زانی ۱۴۰۶

ك، ۲۷ ى ئايارى ۱۹۸۶، فاروقى بە چەقۇ كوزرا لەگەل دكتورە لەمىائى خىزانى - كە زانايەكى شارەزا بوو لە بواری هونەر و تەلارسازى ئىسلامى - بەھۆى ھەلۆستە جىگىرەكانى دەربارەى كەيسەكەى خۆى و كەيسى گەلى فەلەستىن، و داماللىنى ئايدۆلۆجىاي زايۇنى و پەرگە پەرگەزپەرستانەكەى، و بەھۆى كارى بانگخوازى بەردەوامى بۆ بۆلۆكردنەوہى ئىسلام و پۆشنپىرپىيەكەى لە كۆمەلگەى ئەمريكىدا. بەلام ھەزرى فاروقى نەمرد، بگرە بووہ تويشووويەك بۆ ئەو پىگە ئالۆزەى پچەى شكاند، پىگەى وتنى وتەى راست لە بەرامبەر زۆردارىدا.

زانايەكى فرەرەھەند

فاروقى وىنەيەك بوو بۆ زاناي موسولمانى فرەرەھەند، چوون بەتوانا بوو لە فەلسەفە، و ئاين، و مېژوو، و زانستە مرۆپىيە جۆراوجۆرەكان، زمانەكانى ەرەبى و فەرەنسى و ئىنگلىزى بەباشى دەزانى و پىيانى دەنوسى وەك ئەوہى ھەركاميان زمانى بنەرەتى خۆى بىت. دكتور جمال بەرزنجى دەللىت جارىك فاروقى دەعوەت كرد بۆ نانى ئىوارە بۆ مالى خۆى لە ۱۹۷۲، و ميوانەكەش لەنيو كۆمەللىك لە شويئەكتوانى ئاينە جياوازەكان قسەى كرد بۆ ماوہى كاترمىرپىكى تەواو. لە كۆتايى قسەكانىدا، قەشەيەك دەستى بەرزكردوہ بۆ ئەوہى قسە بكات، و وتى: "ئەوہى ئەمشەو

دەربارەى مەسىحىيەت فېر بووم، زياتر بوو لەوەى ماوەى ۳۰ سالى رابردوى دىراسەم فېرى بووم". فاروقى سامانىكى ھزرى ناوازەى بەجھېشت، لەوانەش ۲۵ كتيب، و زياتر لە ۱۰۰ توژينه وە بابەتى ئەكادىمى. تا ئىستا، ژۆرينەى كتيبەكانى بە زمانى ئىنگلىزى ماونەتەو، و بەراستى بەشدارىيەكى بەبايەخە بۆ ئازادکردنى ھزرى موسولمان و نوێکردنەوەى ھزرى ئىسلامى. چەند كتيبيكى وەرگێردراوہ بۆ ەرهەبى، لەوانەش: ئەتلەسى ژيارى ئىسلامى. ەروەك ژمارەيەكى باش لە زانای پىسپۆر لە ئاينەكان لەسەر دەستى دەرچوون. دەكرێت بەشدارىيە نوێگەرييەكەى فاروقى كورت بكەينەوہ لە چوار بواردا: ژيارى ئىسلامى، بەراوردى ئاينەكان، بەئىسلامى كردنى زانست، دياردەى زايۆنيزم.

ژيارى ئىسلامى

لە بوارى ژيارى ئىسلامى، فاروقى خۆى و خيزانى كتيبيكى گەورە و بەنرخيان نوسى، كە ئەتلەسى ژيارى ئىسلامىيە، ئەو كتيبەى بە ەتيوى لەدايك بوو، وەك (دكتور ەشام طالب) لە پيشەكەيەكەيد بۆى نووسى، چونكە كاتيک فاروقى و خيزانى شەھيد بوون، كتيبەكە ھيشتا لە چاپخانە بوو. بۆيە كتيبەكە بووہ شاھيد بۆيان، و پاريزەرى ەول و تيكۆشانيان بوو. گوشراوى ھزريشان بوو لە قوناغى پيگەيىن و دامەزران. پيدەچيێ مانەوہى كتيبەكەى

به لگه بېټ له سهر ئه و لاواندنه وه يه ي په روږز مه نسور بؤى نوسى
 كاتيك وتى: "مره كه بى زانا به هيژتره له چه قؤى غه در". ئه و كتيبّه،
 به فراوانى تېړوانين و دريژبوننه وه ي له پرووى كات و شوينه وه،
 دهناسريته وه، چونكه ئه و زانياريه فراوانه ي فاروقى بونيادى ناوه
 دهرباره ي ميژووى ئاينه كان، و به تاييه تى جوله كه و مه سيجى، و
 شاره زاييه قوله كه ي (له مياڼى) خيژانى دهرباره ي هونه ر و
 ته لارسازيى ئيسلامى، واى كرد ژيارى ئيسلامى بخنه
 چوارچيوه يه كى فراوانى بى هاوتا، به راورد به و كتيبانه ي له و بواره دا
 نوسراون. ئه م دوو نوسه ره به رنامه يه كى داهينه رانه يان به كارهيئا، و
 ئه و بارودوخه يان پوون كردوته وه كه ئه م ژياره ي تيا له دايك بوو، و
 كرؤكى يه كخوداپه رستيه كه ش كه بووه ته خولگه ي، و ئه و شيوه يه ي
 ژياره كه خوئ پيډه رده برپيټ، و ئه و دهرهاويشتانه ي لييه وه
 دهركه وتن (ئه مه ش هه ر چوار باب ته كه ي كتيبّه كه يه)

به راوردى نايين

له بوارى توږژينه وه ي ئاينه كان، فاروقى كتيبى (ئه تله سى
 ميژوويى ئاينه كانى جيهان) ي نوسى، و به شه كه ي تاييه ت به
 ئيسلاميشى له و ئه تله سه دا نوسيوه، هه روه ك دهرواز ه يه كى
 ريخوشكردنيشى بؤ نوسيوه بؤ دهرخستنى گه وره يى په يامى
 ئيسلامى و سه ركه وتن به سهر هه موو ئاينه كان، له خوگرتنى

سەرجه م لایه نه باشه کانی په یامه ئاسمانیه کانی پېشوو، پشت به ستنی به ئاوړ و لۆجیک. ههروه ها کتیبی (په وشتی مه سیحی) نوسی و بنه ما تیوړی و میژوویه کانی ئه و ئاینه ی هه لوه شانده وه له پړی به کارهینانی سهرچاوه یه که مه کانی. هه ندیک قه شه ی زانکوی ماکجیل که فاروقی کتیبه که ی له ژیر سایه یدا نوسی، هه ولیاندا ریگری بکه ن له چاپ کردنی و بلأوبونه وه ی، به و بیانوه ی ده بیته هوی له رزاندن و له قاندنی باوه ری مه سیحی له دلای خوینه رانی کتیبه که دا. فاروقی کتیبی دیکه ی هه ن له بواری ئاین دا، له وانه: ئیسلام و سی دیانه ته که ی تر، و سیانه ی گفتوگو ی جوو- مه سیحی- ئیسلامی، هه روه که به شداری کرد له دانانی کتیبی (ئاینه ئاسیاییه گه وره کان)، ئه مه له پال کتیبه تاییه ته کانی سه باره ت به ئیسلام، وه که کتیبی (یه کخوایه رستی و داخواییه کانی له هزر و ژیاندا).

به ئیسلامی کردنی زانست

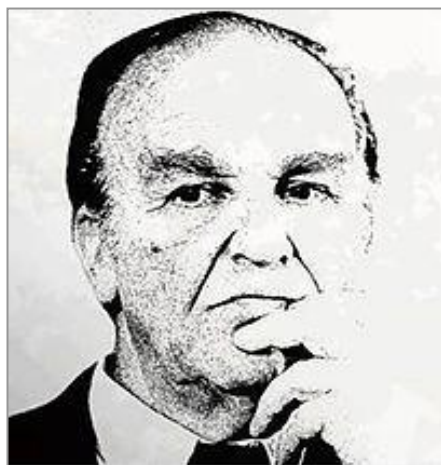
له بواری به ئیسلامی کردنی زانست، فاروقی بنه ما تیورییه کانی دارپشتنی زانسته مرقایه تی و کومه لایه تییه هاوچه رخه کانی دانا به دارپشتنیک ئیسلامی، به جوریک ئه م زانستانه بینه هاورده کردنیک باش و ئه رینی بو پۆشنبری موسولمانان، نه که بیته لافاویک بو له ناوبردنی ناسنامه و ئاین و

متمانە بەخۆبوونیان. فاروقی بەو جۆرە نەخۆشی موسوڵمانانی
 ھاوچەرخى دیاریی کرد، کە لە سیستمی ھزریی و فیڕکردنی باویان
 دایە، و نەبوونی پالئەریکی بەھیز و ھزریکی بزۆینەر لە
 پۆشنبیریان. نیکەرائی دەربیری لە جیاکردنەوہی فیڕکردن
 لەنێوان ئاینی کلاسیکی و شارستانی ھاوچەرخ، وای کردووە
 تاکیکی لەرزۆکی دوولەت بەرھەم بھێنیت، جگە لە لاسایی
 کردنەوہ نازانن: لاسایی کردنەوہی باپیرانیکی کە وەفاتیان
 کردووە، یاخود پۆژاواہی جودا لە ئاین و پۆشنبیری، لەکاتیکیدا
 ئەوہی پیویستە تەنھا یەک خویندە کە گیانی ئیسلامی تیا
 رابگیریت لەپێی وتنەوہی بابەتی ژیاہی ئیسلامی لە سەرچەم
 زانکۆ و بەشەکان بەبێ گویدانە پسیپۆری. ھەرچی پسیپۆرائی بوای
 خویندنی ئیسلامییشە ئەوا دەبێت شارەزا بێن لە زانستە مۆیہ
 نوێکان بۆ خۆدەوڵمەندکردنیان و بیناکردنی توانای تیورییان تا
 لە ئاستی پۆشنبیری ھزری ھاوچەرخ دا بێت. فاروقی لەگەڵ
 (د. عبدالحمید ابو سلیمان)، پەیمانگای جیھانی ھزری ئیسلامیان
 دامەزراند تا ببیتە سەنتەری تیوری و پلاننانی پۆشنبیریہی
 ھەمەچەشن، کە موسوڵمانانی ئەمڕۆ پیویستیانە.

دیاردەى زایۆنیزم

له بواړی ناساندنی دیاردهی زایونیزم، فاروقی ۳ کتیبی نوی،
 نه وانیښ: ئیسلام و کیشهی ئیسرائیل، بنه ماکانی زایونیزم له
 ئاینی جوودا، پربازه هاوچه رخه کانی ئاینی جوو. بیرۆکه کانی به وه
 جیاده کرینه وه قوول و فراوانن نه گهرچی تونه که ی خالی نیه له
 تالیی سته ملیکردنی. فاروقی شاره زابوو له میژووی ئاینی جوو و
 په سهره نندنی ژیارى پوژاوا، و زایونیزمیشی خستوته نه و
 چوارچیوه میژووییه وه، گه یشته نه و دهره نجامه ی: موسولمانان
 هله تیگه یشتون له گهره ترین دوژمنی نه مړویان که ئیسرائیله،
 به وه ی واه زانن ته نها دیارده یه کی داگیرکاری پوژاوا ییه یاخود
 دوباره کردنه وه ی جهنگی خاچدروشمه کانه، که له پراستییدا
 نه وانه یه و زور زیاتریش له وانه. پاشان بیروباوه پری له دایک بوونی
 ئیسرائیلی خستوته چوارچیوه ی سی بیرۆکه ی گرنکه وه:
 بیروباوه پری "پاگوزهری بوونی تاوان" لای مه سیحیه ت، و
 پاشه کشه ی به لینه کانی سهرده می پینیسانسى نه وروپی له
 به دیهینانی یه کسانى بو جوله که، پاشان سهنه تری بوونی
 په گه زی له ئاینی جوو. به و جوړه جوو په گى خو ی هله کند له
 نه وروپا، و له فهلستین چاندی، له گهل نه و هه موو قورساییه.
 به لام له پراستییدا نه و هیان زور درهنگ نه نجامدا، نه و کارهش
 چاره سهری کی کاتیی و نا ئومیدانه یه و نابیتته چاره سهری کوتایی

بۆ گرفتى جوله كه . ئه وه گرفتى مه سيحييه تىكى پۆڭاواييه و
ناكرىت له سه ر حسابى ئومه تىكى گه و ره چاره سه ر بكرىت كه
خه ريكه دوباره ده گه پىته وه بۆ سه ر شانۆى ژيان .
ميهرى خودا له سه ر شه هيد ئيسماعيل فاروقى ... هه لگرى
خه مى پۆڭه لات له پۆڭاوا



عەلى عىزەت بېگۈڭىچ
ئىسلامى بە ئاسۋىيەكى مەۋقانى

سیاسی و بیرمەندی ناودار عەلی عیزەت بیگۆڤیچ سالی ۱۹۲۵ لەدایکبوو لە شارۆچکە (بوسانا کروی) لە باکوری پۆژاوا بۆسنە، لە خیزانیکی ناو میژوی ئیسلامی بەلقان. دایکی زۆر بە تەقوا و کەمبەست بوو، بۆیە لە تەمەنی لاویتیدا خۆشەویستی ئیسلامی خستە ناو دایکە، و ئەوینداری قورئان بوو، بەتایبەتی سورەتی (الرحمن). پاشان لە ناوەندیدا، لەگەڵ ھاوڕێکانی یانە "گەنجانی موسوڵمان" یان دامەزراند کاتیکی خۆیندکار بوو، دواتر یانە کە، بوو دەستەبەندی پۆشنییری و خێرخوازی، زۆریکی لە خۆیندکارانی زانکۆی سەرایقۆی پراکیشا کە عەلی عیزەت وانە تییدا دەوتە، دەستەبەندی خەزەتگوزاری کۆمەڵایەتی گەورە ئەنجام دا لە کاتی جەنگی جیهانی دووەمدا. کاتیکی نازییەکانی ئەڵمانیا، یوگوسلافیا یان داگیرکرد و کردیانە کۆماریکی فاشیست، دەستەبەندی گەنجانی موسوڵمان داپران لەو سیستمە فاشیستە، و سیستمە کەش کەوتە پێگیزی کردن لایان و بریاریدا بەوەی شەریعیەتی یاسایی لایبەنیتە. عەلی عیزەت لە زانکۆی دەرچوو بە پارێزەری، ھەڵبەدا بۆ فیروونی زمانە بنەرەتیەکانی ئەوروپا، و لەوانەش ئەڵمانی و فەرنسی و ئینگلیزی، ھەرەکی بە ھەولێ خۆی پۆشنییریەکی رەسەنی بونیادنا لە زانستە مەرقایەتیەکان و ھزری ئیسلامی و یژە، ھەرەکی کتیبەکانی گەواھی بۆ دەدەن، بەتایبەتی "ئیسلاام لەنیوان پۆژەلات و پۆژاوا" و "پاکردنم بەرەو ئازادی".

پووبه‌پروى هيرشى سوور

نارپه‌ه‌تیه‌کانى موسولمانانى یوگوسلافیا قولتر بوووه‌وه دواى جه‌نگى جیهانى دووهم، کاتیك حزبی شیوعی دهستی به‌سه‌ر حوکمدا گرت به‌سه‌رؤکایه‌تى جوژیف تیتو، و سیستمیكى داپلؤسیئنه‌رى دژ به‌ئیسلامی سه‌پاند، و ژماره‌یه‌كى زور سه‌رکرده‌ی موسولمانی ده‌ستگیرکرد و ه‌ندیکیانى له‌سیداره‌دا، ه‌رچی ده‌سته‌ی گه‌نجانى موسولمانیشه، که‌خواه‌نى به‌رنامه‌یه‌كى شوپشگیژی و زمانیکی سیاسى پاشکاو بوو، ئه‌وا قورساییه‌که‌له‌سه‌رى زیاتر بوو، سیستمه‌شیوعیه‌که‌زیاتر له‌ ۲۰۰۰ که‌سى لیگرتن و تیاپاندا عه‌لى عیزه‌ت، که‌بو ماوه‌ی ۵ سال له‌زیندانى شیوعیه‌کان مایه‌وه (۱۹۴۹-۱۹۵۴). دواى هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ی له‌زیندان، عه‌لى عیزه‌ت ده‌ستی کرد به‌کارى پاریزه‌ری له‌سالى ۱۹۶۲، و به‌رده‌وام بوو له‌کارى ه‌زرى ئیسلامی له‌پى نویسنی به‌رده‌وامی له‌گوڤارى "تاکفین" که‌ده‌سته‌ی زانایانى موسولمان، له‌یوگوسلافیا ده‌ریده‌کرد. ه‌ندیك له‌بابه‌ته‌کانى له‌کتیبيکدا کوکرانه‌وه به‌ناونیشانى "البیان الاسلامی" سالى ۱۹۸۱، و کتیبه‌که‌ده‌سه‌لاتی شیوعی وروژاند به‌هوى ئه‌وه‌ی جوړیک له‌دژایه‌تیی کردنى شیوعیه‌تیا تیدا ده‌بینی، به‌تایبه‌تى ئه‌و ناونیشانه‌سه‌رنجراکیشه‌ی که‌وه‌ک دژى

"البيان الشيعوى" يه كهى كارل ماركس و فريدريك ئهنگلس
 دهردهكه ويّت كه له سالى ١٨٤٨ چاپيان كرد و بووه كتيبي
 پيرۆزى بزاولتى شيوعيهيه. عهلى عيزهت دادگاييهكى سه رپيى
 كرا و سالى ١٩٨٣ حوكم درا به ١٤ سال، و ماوهى ٥ سالى سهخت
 مايه وه له زيندانى شيوعيهيه بوّ جارى دووه م. له گهـ
 هه ره سهينانى شيوعيهيه له سالى ١٩٨٩، له زيندان هاته دهره وه
 پاش دووباره دادگايى كردنى و ئهستوپاك بوونى، دهستى كرد به
 كارى سياسى له كه شيكى نوئى كراوه دا. جا پارتيكى سياسى
 دامه زراند، و ههلبژاردنى سهروكايهتى بوسنهى برده وه بوّ
 ماوهيهى دهيهيهكى تهواو (١٩٩٠-٢٠٠٠)، پاشان ئه م جيهانهى
 جيهيشت سالى ٢٠٠٣ و ياده وه ريبهكى بوخوش و شوينه واريكى
 جيهيشت كه له ناو ناحيت.

زال به سہر بیڑہ حمیی ژیاردا

له کۆتاییدا، موسولمانانی بۆسنه دڵخۆش بوون به کهوتنی شیوعیهت، و وایان زانی چونه ته ناو جیهانیکی ئازاد که ده میك بوو چاوه پوانی هه لهاتنی خۆری بوون، له ولاته که یان. به لām دوژمنیکی زۆر ناشیرینتر سه ری ده رهینا، و زۆر دل په قتر بوو له شیوعیه کان، ئه ویش سه ربه فاشیبه کان بوون، که هه ولباند

ئىسلام لە پەگەو دەرهېنن لە يوگوسلافيا، و پالنه ريشيان ئەو
 رقه شاراوھە بوو كە دەگە پاھەو بۆ میراتی سەردەمەكانى بى
 ململانئى نيوان توركە موسولمانەكان و سلافىيە مەسيحيەكان لە
 بەلقان. ئەوروپاش بەشدار بوو لە گەمارۆدانى موسولمانان لە گەل
 سەربەكان، و بېشەش كردنيان لە چەككە بتوانن بەرگرى پېكەن
 لەخۆيان و ولاتە دەستبەسەردا گىراوھەكان. لەكاتيكدە
 موسولمانان لەناودەبران، ھەندىك لە سەركردە ئەوروپىيەكان
 باسيان لە مەترسى دروست بوونى "دەولەت يىكى ئىسلامى" دەكرد
 لە ئەوروپا!! بۆيە دەبوو ەلى عىزەت سەركردايەتى گەلەكەى
 بكات لە شەرى مان و نەمان، و كۆتايىيەكەشى سەربەخۆى بۆسنە
 بوو، بەلام دواى قوربانييەكى زۆر، و لافاوى خوين لە سەربىرنييتسا
 و شوينەكانىتر.

ەلى عىزەت سەربەرزىكى خۆبەكەمزان، و مەردىكى دانا بوو.
 خۆپاگربوو لە زىندان، لەبەرامبەر خەلەتاندن و ھاندان، و ئارامگر
 بوو لە دەرەوھى زىندان، لەكاتى خۆشى و ناخۆشى. كۆكەرەوھى
 زانست و كردار، ھزر و پاھەندى بە مەسەلەى خۆيەوھە بوو. زۆر
 زىرەك، و ئازا بوو، بەلام ئازايەتتى لای وى لەپيشتر بوو لە
 زىرەكى، لە نوسىنيكيدا دەلييت: "گەل دەنگى بەرز نەكردەوھە
 لەبەر خاترى زىرەكى، بەلگولەبەر خاترى ئازايەتى دەنگى

به رزكرده وه ... له بهر ئه وهى ده گمه نه " له قورسترين نارپهحه تى دا، عهلى عيزهت ئه و پياوه دل گه ورهيه بوو، كه رقى له كهس هه لئه ده گرت، ته نانهت له سه رسه ختترين دوژمنيشى. له نوسينى كيدا ده باره ي خوى ده لئيت: "رق لاي من نيه، به لكو تاللى لاي منه"، "بهرم نايهت رقم له هيچ كهس بوو بئيت". دادگهري به هه قسه ندنه وه نه ده بينى، به لكو به گيرانه وهى كاروباره كان بو رپر وهى خوى، له گه ل ليخوشبوون كاتيك ستهم له سه ر ستهم مليكراوان هه لگيرا. ده باره ي ئه مه ده لئيت: "تاكه رى بو سه ركه وتن به سه ر ستهم دا بريتييه له ليخوشبوون... ئه رى هه موو دادگه ريه كه ستهم يكي نوئ نيه؟" به م بيره فراوانه و دله گه ورهيه وه، عهلى عيزهت زال بوو به سه ر بپرهمى ئه و ژياره ي ويستى گه له كه ي له په گه وه ده ربه ينييت، به بهرچاو و گووى جيهانه وه.

زیندانییه کی ئه وینداری ئازادیی

عهلى عيزهت ئه وینداری ئازادیی بوو، چوون به كرۆكى مرۆڤ بوونی مرۆڤی، ده زانی، ههروهك دیکتاتۆریه تی به سه رسه ختترين دوژمنی مرۆڤ، ده زانی. توانای بیرکردنه وهى به سه رچاوه ی هیزی مرۆڤ، و چاوگی ئازادییه که ی داده نا که هیچ هیزیکی مادیی

ناتوانیت لئی زهوت بکات. بۆیه ده‌رباره‌ی خو‌ی نوسیویه‌تی له
 زیندانیی شیوعیه‌تدا: "نه‌مه‌توانی قسه‌ بکه‌م، به‌لام توانیم
 بیربکه‌مه‌وه. بۆیه‌ بریارمدا ئه‌و توانایه‌م به‌کاربه‌یتم تا کۆتایی."
 ده‌سه‌لاتی شیوعیی هه‌ولێ زۆریدا، بۆ ئه‌وه‌ی سازشی پێبکات،
 له‌سه‌ر بنه‌ماکانی ئیسلام و ئازادیی، به‌لام ئه‌و جگه‌ له
 به‌ر په‌رچدانه‌وه، هیچ وه‌لامێکی دیکه‌ی نه‌دانه‌وه. له‌ناو یاده‌وه‌رییه
 شاراهه‌کانی زیندانی، نوسیوی: "ئهم‌ڕۆ ٢٧ی شوباتی ١٩٨٧ز:
 رۆژێکی زۆر بزویته‌ر نه‌یه. به‌یانیه‌که‌ی له‌ کارگێڕیی زیندانه‌وه
 بانگیان کردم، و په‌شۆکام، چونکه‌ کاتی سه‌ردانیی نه‌بوو. له
 ژووری چاوپێکه‌وتن، له‌یلا و سابینا {دوو کچه‌که‌ی} ی لی‌بوون به
 پرویه‌کی گه‌شاوه‌وه. به‌خێرای، بی‌پیشه‌کی، ویستیان بلێن هیچ
 شتیکی نه‌خوازاو پروی نه‌داوه. پاشان پێیان وتم که‌ چۆن (نیقولا
 ستۆیان‌ئۆفیچ) ی سه‌رۆکی لیژنه‌ی هاوسۆزی له‌ سه‌رۆکایه‌تی کۆماری
 بۆسنه، پێشنیازی داواکاریی هاوسۆزی کردووه و به‌م زوانه
 ئازادم ده‌که‌ن. نیوه‌ندگیره‌که‌ش (زدرافکۆ جۆریچش) ی سکرته‌یری
 لیژنه‌که‌ بوو له‌و کاته‌دا، و هاوپۆلیشم له‌ خویندن، و هه‌ر ئه‌ویش
 داواکارییه‌که‌ی نوسی‌بوو. ده‌قه‌که‌م خوینده‌وه، به‌لام واژۆم نه‌کرد،
 و زیندانیی به‌رده‌وام بوو". داوایان لێکردبوو واژۆ بکات له‌سه‌ر
 داواکاریی هاوسۆزی ئه‌وانه‌ی زیندانیان کردبوو، و پابه‌ندیش بی‌ت

به دوركه وتنه وه له سياست و كاروبارى گشتى، و به سه ره برزى
 په دى كرده وه، و دوو سالى دى له زيندان مايه وه به و هويه وه.
 تاقي كړدنه وهى زيندان زور شتى فيركرد. هه نديك شت ده هات
 به نه نديشهيدا و ده ينوسى كاتيک زيندانى بوو، و له چاوى
 پاسه وانه كانى زيندانى ده شارده وه. نه و نوسينانه دواتر وه
 به شيك له كتيبي (پا كړدنه به ره و نازادى) بلا و كرايه وه، كه به لگه ن
 له سه ر باوه ريكي پته و، و ناوه زيكي تيز، و تيگه يشتنىكي قول بو
 ژيان و تاقي كړدنه وه كانى. له دووان له و نوسينانه دا
 ده لئيت: "زيندان زانستىك به مروځ ده به خشيت، ده كريت پيى
 بوتريت زور نازار به خشه"، "مروځ له زيندان دا گرفتى كه ميبى
 شوينى هه يه له گه ل زورى كات".

هه لگرى په ياميكى مروځانه

عەلى عيزهت بيگوښيچ ئيسلامى بوو له ناخدا، به لام به
 ئاسويه كى مروځانه دى فراوان. خوينه رى نوسينه كانى، دوش
 داده مينيت، به رامبه ر فراوانى پوښنبرى نه و ده رياره دى كلتورى
 مروځايه تى. نه و به توانا بوو له فه لسه فه، ئاينه كان، ياسا، ميژوو،
 هونه ر، وينه كيڅشان. په راويزى كتيبه كانى و ده وله مه نديى
 ئاماژه پي كړدنه كانى و تيبينييه كانى، به لگه ن بو فراوانى و زور

ئاگاداربوونى لە بەرھەمەكانى ھزرى مرقاھىيەتتى لە پۆژھەلات و پۆژاوا، ھزرىكى مەنھەجى پەخنەگر بۆ ئەو بابەتانەى دەخوینىتەو، و لەخویدا وینای دەكات. ئەو بپوای وابوو، كەلەكە بوونى زانیارى، بى تىگەيشتن لى، دەبىتە بارىكى قورس بۆ ھەلگرەكەى، ھەر گونجاویش نى پى بوترىت زانست. دەربارەى ئەمە دەلەت: "زانارى زۆر، ھەندىك جار بىرۆكەى داھىنان دەكوژىت... مرقاھى دەتوانىت زانیارى لە زۆر بواردا ھەبىت، بەلام بى رىكخستن و دیدگا... زۆرىك لە فىرخوازان، ژيان و مردىشن، بى ئەو ھى زانستىكى دروست بەدەست بەینن... مەلۆيەك لە مادەى باش، بى پلان، ھەر بە مەلۆيى دەمىنیتەو".

عەلى عىزەت بەشدارىيەكى گەورەى كرد، لە ھزرى ئىسلامى و مرقى، لەپى نوسىنەكانىەو. گرنگترىنى ئەو نوسىنانەى (ئىسلام لەنىوان پۆژھەلات و پۆژاوا، راکردنم بەرەو ئازادى، راکەياندىنى ئىسلامى). باوهرىكى قولى ھەبوو بە ئىسلام وەك پەيامىك، كە مرقاھىيەتتى لەمردا زۆر پىوىستى بەو پەيامەى. ئەو ئىسلامى پىشكەش كرد وەك نىوەندگىرىك لەنىوان ماددەگەرايىەكى نابىنا، كە ئاسوى مرقاھىيەتتى دەپچىتەو و بىناى دادەخات، و پۆحانىەتتىكى لاسەنگ، كە بە بنەماى شكستھىنان و گەرانە دواوہ دادەنەت، لە كىشمەكىشمى ژياندا. ئىسلام "پىبازى سىيەم" ە

وہك عەلى عىزەت ناوى دەنىت... پېيازىك، مرقۇلەت ناكات بۆ
دوان، بەلكو دارشتىكى ھاسەنگى بۆ دەكات، بەجۆرىك بتوانىت
ھاسەنگى پابگرىت لەنىوان داكەوتى كۆتايى ھاتوو (الواقع
المتناهى) و ئاسۆى بى كۆتايى (الافق اللامتناهى).

پۇحانىەتى واقىيانە، يەككە لە گىرنگىر خەسلەتەكانى
ئىسلام، مرقۇلە كامىل نىە لە ئىسلام دا-وہك عەلى عىزەت
دەبىنىت-قدىس نىە، بەلكو باوەردارىكە واقىيى و بەھىز،
پابەند بە پەيامى كۆمەلەيتى و پۇلى لە ژيان. ئەگەر ئىسلام وەك
خۆى تىبگەين-عەلى عىزەت دەلىت-ئەوا بۆمان دەردەكەويت ئەو
مرقۇلە واقىيىە پابەندە گەورەترە لە قدىس، و ئەو ھەش نەينى
ئەو ھەيەكە خودا فەرمانى كرد، بەو فرىشتانەى ھەلە ناكەن،
كەرنوش بىەن بۆ ئادەمىكى خاوەن ھەلەى زۆر.

مىھرى خودا لەسەر عەلى عىزەت بىگۆچىچ.... زال بەسەر بى
سۆزى ژيار، بە باوەرپى ئىسلامى و ئاسۆى مرقۇفانەى.



موحه مهه د نه سه د

گه ریده به شوین ئاینی ئیبراهیمدا

گرنگترینى ئەوھى لە ژيانى دريژ و گەشتە پۆحييە دەولەمەندەكەى محەمەد ئەسەد داىە، ئەوھىە كە بىرمەنديكى جوو، و سوور بوو لەسەر گەپان بەدواى ئاينى ئىبراھىم، تا ئەوكاتەى بە تازەيى دۆزىيەو لە ئاينى ئىسلام دا، داپۆشەرەكانى مېژوو و كات، داينەپۆشيو. پاشان بوو ھەلگى پەيامى ئىسلام، و بەئەمەك بۆ ئومەتەكەى بەدریژايى تەمەنى.

محەمەد ئەسەد سالى ۱۹۰۰ لە شارۆچكەى لومبېرگ لە ئۇكرانيا ھاتە دنياو، پۆژگارێك كە بەشێك بوو لە ئىمپراتۆرىيەتى ئەمسا، داىك و باوكى ناويان نا (ليۆبۆلد وايس) و ئەوھش ئەو ناو بوو كە پىي ناسرا تا موسوڵمان بوونى. خىزانەكەى خىزانىكى جووى بەناوبانگ بوو لە دىراسەى تەورات و تەلموددا، لەنۆ باپىرانى زاناياىكى تيا بوون، بە شارەزايى ناسرابوون، لە ئاينى جوو دا. بۆيە فيركردنىكى پەسەنى وەرگرت لە ئاينى جوو، بەپىي تەقالىدى ئايندارىي خىزانەكەى، و ھەردوو زمانى عىبرى و ئارامى فيربوو لە مندالييدا، پاشان لە گەنجى دا چوو بۆ قىيەننا و لەوى ھونەر و فەلسەفەى خویند. لە تەمەنى ۲۰ سالىدا، چوو بۆ بەرلین و ھەك پۆژنامەنوس لای پۆژنامەيەكى ئەلمانى كاری كرد.

سالى ۱۹۲۲ گەشتى كرد بۆ لای مامىكى كە لە فەلەستىن بوو، لەوێو پۆژنامەنوسى دەكرد بۆ پۆژنامەى زۆر بەربلاوى (فرانكفۆرتەر

زیتونگ)، ئەمەش ھەلى بۆ پەخساند تا گەشتىكى زۆر بىكات لە پۆژھەلەتتى عەرەبىي و زانىيارى دان بە پۆژاوا دەربارەي لایەنانىكى نادىيارى ژيانى كۆمەلایەتى پۆژھەلەت و خەزىنە كلتورىيەكانى. ھەندىك لە نوسىنەكانى كۆكراونەو لە كىتیبكىدا بەناوى (پۆژھەلەتتىكى نارپومانسى) چاپكراو لە سالى ۱۹۲۴، كە ئەوئەندەي من بزەنم، تا ئىستا وەرئەگىرپراو بۆ عەرەبى.

لە فەلەستىن، محەمەد ئەسەد وردە وردە ئاينى ئىبراھىمى و مىراتەكەي بۆ دەردەكەوت. تىببىنى كرد-كە خۆي جوويەكى ئەوروپىيە-جىاوازي گەورە ھەيە لەنيوان جوو كۆچكردووەكانى ئەوروپا بۆ فەلەستىن و دانىشتوانى پەسەنى عەرەبى قودس، دەربارەي ئەمە نوسى-بەھۆي تىپرامان لە پووي خەلكى و بىركردنەو لە ژيانىان لە كۆلان و گەرەكە ناوازەكانى قودس-كەسايەتى ئىبراھىم (درودى خوداي لەسەر) لە پوو و شىو و لەبەركردنى عەرەبەكان دا بەرجەستە دەبىت، ئەوان بەپراستى نەوہى ئەون، و ھەرچى جوو داگىركارە ئەوروپىيە ھاوشىوہەكانى خۆين (واتە محەمەد ئەسەد)، ئەوا تەنھا بانگەشەي ئىبراھىمى بوون دەكەن چوون نامۆن پىي، پەيوەندى لەنيوان ئەوان و ئىبراھىم (درودى خوداي لەسەر) دەمىكە پچراو، ئەوچەند سالى ژيانى لە فەلەستىن و مىسر، ئەزمونى پىدا سەبارەت بە

پۆژھەڵاتی عەرەبی و خۆشەویستیەك بۆ عەرەب كە بۆ ھەمیشە
مایەو ھەگەلی.

رێگەی مەككە

سەرەپای ئەو میراتە ئاینییە جووییە بەرزەیی لە خێزانەكەیدا
بوو، محەمەد ئەسەد ھەستی نەكرد، ئەو پۆحە مرقاڤانەییە
ھاوجوت و گونجاو، لەگەڵ چوارچیۆوی تەسكی ئاینی جوو.
تیبینی ئەوێ کرد، جوو ئاینیان خۆمالی كردوو، لەپێناو
خۆگەرە كردنی پەگەز پەرستانەیان كە لیوان لیون لی،
بەجۆریك كە بەدیھێنەری گەرەیی بوونەوەر لای ئەوان بوو، تە
ھزریكی پەگەزی تەنھا، بۆیە خودا لە كلتوری جوو، تەنھا گرنگی
دەدات "بە داھاتووی گەلیك لەناو سەرجم گەلانی مرقاڤانەیی،
ئەویش گەلی عیبریە"، بەلكو خودا لای وان بوو، تە "خودایەكی
ھۆز ئاسا، داھاتووی سەرجم بەدیھێنراوەكانی، بۆ پێداویستی
ھەبوونی تەنھا گەلیكی ھەلبژێراو، دادەپێژێت" وەك دەلیت. پەنگە
بێزاری لە ھەستە پەگەز پەرستیە تەسكە، ھۆكار بوو، بۆ
گەپانی محەمەد ئەسەد بەدوای واتای ژیان و بەھای گەردونی
مرقاڤانەیی لە ئیسلام دا.

سالی ۱۹۲۶ ئیسلام چوو ناو دلی محەمەد ئەسەد، كاتیك لە
بەرلین بوو، كاتیك وەرگێرانی سورەتی (التكاثر) دەخویندەو،

و دهرباره‌ی هه‌ستی خۆی دواى خویندنه‌وه‌ی سوره‌ته‌که ده‌لێت: "ئه‌مه دانایى پیاویک نیه له دورگه‌ی عه‌ره‌بى ژیا بی‌ت له سه‌ده‌کانى رابردوودا ده‌نگى قورئان گه‌وره‌تره له‌وه‌ی ده‌نگى محمه‌د (درودى خودای له‌سه‌ر) بی‌ت". دواى موسولمان بوونى، راسته‌وخۆ ئه‌سه‌د چوو بۆ حه‌ج، به‌هاوه‌لێ (ئێلیسا)ى خێزانى که له‌گه‌ڵ ئه‌سه‌ددا موسولمان بوو، و پاشان وه‌فاتی کرد دواى چه‌ند رۆژێک له‌به‌جیه‌تانی حه‌ج. به‌لام ئه‌سه‌د بپیارى دا له‌نیوان برا ئاینیه‌کانى بمینیتته‌وه، و هه‌ول ب‌دات بۆ سه‌رخستنى ئه‌و بیروباوه‌رى به‌ر په‌ره‌کانى دلێ که‌وتبوو، و بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی ئه‌و ئومه‌ته‌ی به‌بژاردهى خۆی هه‌لیبژارد.

موسولمان بوونى محمه‌د ئه‌سه‌د به‌چاویلکه‌رى و سه‌رسام بوونیکی رۆمانسیانه نه‌بوو به‌رۆژه‌لات، له‌ساته‌وه‌ختیکی تاریکی میژووی رۆژاوادا - ئه‌سه‌د پیاویکی رۆمانسى نه‌بوو، و بۆیه یه‌که‌م کتیبى دهرباره‌ی رۆژه‌لات به‌ناونیشانى (رۆژه‌لاتى نارۆمانسى) بوو - به‌لکو پیاویکی خاوه‌ن که‌سایه‌تیی بوو به‌دواى واتاکانى ژیان و چاکه‌ سروشتیه‌کانى ده‌گه‌را، و ئه‌وه‌شى له‌ ئاینى ئیسلامدا ده‌ستکه‌وت بۆیه به‌قوولێ باوه‌رى پیه‌تیا، و له‌ په‌وه‌شتی عه‌ره‌ب دا بۆیه به‌پراستی خۆشى ویست. موسولمان بوونى بپیارێکی هۆشدارانه بوو بونیاد له‌سه‌ر تیگه‌یشتنى واتا و مه‌به‌ستى

ژیان. ئەسەد دەربارەى ئەو دەلێت: "موسولمان نەبووم بەهۆى زۆر مانەوهم لەنیۆ موسولمانان، بەلکو پێچەوانەكەى بوو، بەجۆریك كە بریارم دا لەنیویان بژیم چونكە موسولمان بووم" (پێگەى مەككە لا ۲۰)

بەو جۆرە، ئەسەد بۆ ماوەى ۶ سال لە دورگەى عەرەبى ژیاو، زانیارییهكانى قۆڵکردۆتەووە دەربارەى زمانى عەرەبى، ھۆگرى پۆشنبیری ئیسلامى بوو، بە پێنوسە دلفینەكەى باسى گەشت و گەڕانەكانى دەكات بەناو بیابانى کاریگەر و شوینانیتەر لە کتیبى (پێگەى مەككە) كە ئێمە پشت دەبەستین بە وەرگێڕانەكەى بەناوى (پێگەى ئیسلام). محەمەد ئەسەد یەكترناسینی لەگەڵ شا (سعود بن عبدالعزیز)، و شازادە (فیصل)ى كۆرى (كە دواتر بوووە شا)، و ھاوسەرگێرى لەگەڵ خێزانە سعودیەكەى (منیرە) كرد و كۆریكى لێى بوو بەناوى (طلال الاسد)، زانیەكى بەناوبانگى ئەنسڕۆپۆلۆجیاى لە زانكۆى نیویۆرك.

ئەسەد لەگەڵ شیری بیابان

لە بابەتە سەرئەنجامكیش و دەرخەرهكانى كەسایەتى پتەوى محەمەد ئەسەد و باوەرى قولى بە بیروباوەرەكەى و ئومەتى ئیسلامى، گەشتە پرەمترسییهكەى بوو لە حجازووە بۆ لیبیا، بۆ

بینینی شیخی تیځۆشه‌ران (عمر المختار). ئەسەد لە ماوەی مانەوێ لە حیجاز، (احمد الشریف)ی ناسی، کە شیخی (السنوسی)یەکان بوو و لە تاراوگەی زەوی حەرەمەین بوو، و باشی و چاکییەکی چوو و ناو دلی ئەسەدەو. ئەسەد دەربارەیی السنوسی دەلیت: "لە هەموو دورگەی عەرەبیدا، کە سێکی تیا نیە هێندەیی شیخ ئەحمەد خۆشم وێستبیت. ئەویش لە بەر ئەوێ پیاویک نیە هێندەیی ئەو قوربانیی دابیت لە پێناو وێنەییەکی بالادا، بێ مەبەست... ئەو دەرکراویک بوو سەرچەم دەرگاکی گەڕانەوێ بۆ نیشتمانی لە برقه (لیبیا) لێداخراوو، دواي شەڕی ۳۰ سالی... ناویکیتر نیە هێندەیی ناوی ئەم، خەوی تۆراندبیت لە چاوی دەسەڵاتدارانی داگیرکەر، بەو پێژە زۆر، لە باکوری ئەفریقا" (پێگەی مەککە لا ۲۵۳-۲۵۴)

(السنوسی) داوای لە ئەسەد کرد بۆ ئەوێ پێکەوێ گەشت بکەن بۆ لیبیا بۆ بینینی (شیخ عمر المختار)، لە نزیکەوێ کاروباری بزوتنەوێ جیهادییەکی ببینیت کە خەریکە خۆری بەرەو ئاوا بوون دەچیت، و پلان و پێشنیازەکانی بدات بۆ هەستانەوێ و پالێشتیی کردنی. ئەسەد هەستی کرد بە گەورەیی مەبەستەکیان، بۆیە دودلی نەواند، دواتر نوسی کە هێزەکانی (عمر المختار) دەجەنگن لە پێناوی ئازادی و ژیانی ئیسلامی وەک

ئەو ھى يارانى پىغەمبەر لە سەرھەتاوھ كوردان "و يارمەتى پىدانىيان
 لەو مەملانى توند و تالە - ھەرچەند گومان لە ئەنجامى ھەبىت -
 گرنگە بۆ من، وەك نوێژكردن، بى كەم و زىاد" (پىگەى مەككە لا
 ٢٦٨)

لەدواى ئەو ھى شەپۆلەكانى دەرياي سوري، لەسەر
 كەشتىيەكى كۆنى لەدار دروست كراو، و بىابانى گەرمى ميسر و
 لىبىي لەسەر پشتى وشتەر، بېرى، چاوپىكەوتنە مېژوويىيەكەيان
 ئەنجام دا لەگەل (شىخ عمر المختار)، و ئەسەد دەربارەى ئەمە
 دەلىت: "زۆرى پىنەچوو (عمر المختار) ھات، بەسوارى ئەسپىكى
 بچوك كە پەلەكانى بە قوماش پىچرابوو، و دوو كەس لەملاولايەوھ
 بوون و ھەندىكى تىرشىيان لەگەل بوو. كاتىك گەيشتە لای ئەو
 بەردانەى ئىمە چاوەرپىيمان دەكرد لەلای، يەككە لە ھاوھلەكانى
 يارمەتى دا بۆ دابەزىن لەسوارى ئەسپەكە، و بىنىم بە ئەستەم
 دەتوانىت ھەنگاو بنىت (دواتر زانىم كە برىندار كرابوو لە يەككە لە
 پىكەھلپىرژانەكان دا، نزيكەى ١٠ پۆژىك پىشتەر). لەژىر پوناكى
 تىشكى مانگ دا، ئىستا دەتوانم بە پوونى بىبىنم: پىاويكى بالّا
 مامناوھند، لاشە پتەو، خاوەن پىشىكى سىپى وەك بەفر، كە
 دەموچاوە خەمۆك و خەتخەتەكەى داپۆشيوھ. چاوى بەقولاًچوو
 بوو، كەسك لىي نزيك بووايە دەيزانى ئەگەر لە بارودۆخىكى

وه هادا نه بیټ، زهرده خه نه و بریقه ی تیدایه، به لّام ئیستا هیچی
تیدا نیه جگه له تاریکی و ئازار و ئازایه تی... " (پښتانه مه که که لا
۲۷۵)

بیرۆکه ی (السنوسی) و (ئەسەد) زیندوو کړدنه وه ی بزواتی
جیهادی لیبیا بوو که خه ریک بوو ده توایه وه، ئەویش له پښتانه
کو کړدنه وه ی له ناوچه ی (الکفره)، پاشان پشستوانی کردنیان به
سامان و چه که له میسر وه. به لّام کاتیک ئەسەد گه یشته لیبیا،
(الکفره) داگیرکړا بوو، و ئیتالییه فاشییه کان به توندی سنوری ئیوان
میسر و لیبیا یان داخستبوو، و به تهلی دړکاوی هه موویان ته نیبوو.
محەمەد ئەسەد له گەڵ (شیخ عمر المختار) مایه وه و بۆ ماوه ی دوو
پوژ گفتوگۆیان ده کرد له سەر شیوازی پزگار کردنی بزواتی جیهادی،
به لّام بێ سود بوو. وا درده که وت، (شیخ عمر المختار) شاره زاتر
بوو به داهاتووی بزواته جیهادییه که ی که خه ریکه ئاوا ده بیټ،
هه رچه ند ئەوه ش له ئازایه تی و هیژ و بازووی که م نه کرده وه،
هه روه که شیخی تیکۆشه ر به ئەسەدی میوانی وت: "کورپی شیرینم،
ئیمه به راستی خه ریکه له کو تایی نزیک ده بینه وه.... ئیمه ده جه نگی
چونکه پیویسته به نگی له پیناوی ئاین و ئازادییمان و تا داگیرکار
درده که یان خو مان گیان ده به خشین، و بۆمان نیه جگه له وه
شتیتر هه لبرترین، ئیمه هی خوداین و هه ر بۆ لای ویش
ده گه پیننه وه " (پښتانه مه که که لا ۲۷۷)

کاتیڤ محمەد ئەسەد زانی جەنگی سەربازی لە لیبیا
 کۆتاییەکی دیارە بەرەو شکست دەچیت لە داھاتووی نزیکدا،
 پێشنیازی کرد بۆ شێخ عمر المختار کە پاشەکشە بکات لەگەڵیدا بۆ
 میسر تا ژبانی خۆی پزگار بکات، و لەوێوە هەول دەدەن بۆ
 بونیادنەوێ بزاوتی جیھادی لیبیا، و هەول دەدەن پریدیگە لەگەڵ
 ئینگلیز، کە دەسەڵاتدار بوون ئەوکات لە میسر، بونیاد بنێن، بۆ
 سود وەرگرتن لە خراپیی پەيوەندی ئینگلیز و ئیتالییەکان.... بەلام
 (شێخ عمر المختار) سور بوو لەسەر مانەوێ لە لیبیا لەناو ھاوڵە
 تیکۆشەرەکانی تا سەرخستنی کەیسەکیان یان لەناوچوونی خۆی
 لەپێناویدا... بۆیە ئەسەد ناچار بوو بەو پرێگەییەدا بگەرێتەوە کە
 لێوێ ھاتبوو، و پرێگەیی گەرانی وەشی بە گۆل رانەخراوو، و دەبوو
 بەناو تەلە دپکاویەکان و نیوان خالی چاودێری ئیتالییەکان دا
 گوزەر بکات. گروپیکی ئیتالییەکان بینیان، ئەو و کۆمەڵێک لە
 ھاوڵەکانی (عمر المختار)، ھێرشیان کردە سەریان و پاش شەھید
 بوونی ھەندیک لە ھاوڵەکانی (عمر المختار)، توانییان تیپەر ببن
 بەرەو میسر. دوای ھەشت مانگ لەم سەردانە جیھادییە، (عمر
 المختار) بەدیل گیرا، و دواتر شەھید کرا لەلایەن ئیتالییە
 فاشییەکانەو.

گەرانیووە بۆ پوژاواي ئیسلامی

دواى ئەوھى ئەسەد ھەوللىكى زۆرى دا بۆ سەرخستنى ئىسلام لە
 دورگەى عەرەبى و باكورى ئەفرىقا، پۆى بۆ سەرخستنى موسولمانان
 لە كىشوەرى ھندى، چووھ پۆژھەلات، سەردانى ئىران و ئەفغانستان
 و ھند (پىش دابەشبوونى) كرد، و لەوى چاويكەوت بە شاعىر و
 فەيلەسوف (محەمەد ئىقبال) كە تواناى ھزرىى و قوللى
 پابەندىيەكەى بۆ دەرکەوت بە ئىسلامەوھ... بۆيە قايللى كرد
 بىمىننەتەوھ لەوى بۆ يارمەتيدانىان لە "دانانى بنچىنەى ھزرىى بۆ
 دەولەتى ئىسلامىي" كە بەپۆوھە، ئەویش كۆمارى پاكستان (پىگەى
 مەككە لا ١٤). دواى كۆچى دوايى محەمەد ئىقبال و دامەزرانى
 دەولەتى پاكستان، محەمەد ئەسەد پەگەنامەى پاكستانى وەرگرت،
 و لە كارگىرى (زىندووكرنەوھى ئىسلامىي) كارى كرد، و بىرۆكەى
 دەستورى ئىسلامىي خوازوايى دارشت بۆ دەولەتەكە، كە ئەو
 بىرۆكانەى دواتر بووھ بنچىنەىكى تىورى بۆ كىتبە بەبەھاكەى
 (شىنواى بەپۆوھەردن لە ئىسلام دا). پاشان ئەسەد لە وەزارەتى
 دەرەوھى پاكستان كارى كرد و بەپرسى پەيوەندىيەكانى پاكستان
 بوو بە جىھانى عەرەبىيەوھ، دواتر بووھ بالئۆزى پاكستان لە نەتەوھ
 يەكگرتووھەكان لە نىويۆرك. يەككە لە وشتانەى لەم دوايانەدا
 دەرکەوت، ھەولدانى ئىسرائىل بوو بۆ كرىنى محەمەد ئەسەد ئەو
 كاتەى بالئۆزى پاكستان بوو لە نىويۆرك لە سەرەتاي پەنجاكانى
 سەدەى بىست، بە گومانى ھەلەى خۆيان وایان زانىبوو دەتوانن

باکگراونده جوله که یه که ی به کار بهینن، به لām له کۆتاییدا بۆیان
 ده رکهوت که خۆشه و یستی خۆی یه کلایی کردۆته وه بۆ ئیسلام، و
 که سیک نییه بتوانن به کاری بهینن. سالی ۱۹۵۲، ئەسەد دەستی
 له کار کێشایه وه له بālīōزی پاکستان له نه ته وه یه کگرتووه کان،
 بۆ یه کلا بوونه وه بۆ نویسنی کتیبی رِیگه ی مه که، جا چه ند
 پر په ره که ته ئەو دەست له کار کێشانه وه یه ی به ره مه که ی ئەو
 کتیبه بیّت!

پاشان محەمەد ئەسەد چوو بۆ ئیسپانیا بۆ ئەوه ی ئەو به شه ی
 ژیا نی که ماو یه تی له گەل ھاوسه ره ئەمریکیه موسو لمانه که ی
 (پۆلا-حمیده ئەسەد-) له وی بژی، خۆی ته رخا ن کرد بۆ گرنگترین
 پرۆژه ی که وه رگێپا ن و پا فه ی قورئا ن بوو بۆ زما نی ئینگلیزی، و
 ئەمه ی ش له کتیبه که یدا به دیها ت به ناوی (په یامی قورئا ن) که
 وه رگێپا نیکی سه نگی نی قورئا نی به پیژه، له گەل هه ندیک تیچینی
 نوسه ره که ی که به لگه یه له سه ر فراوا نی زانستی، توانای به سه ر
 واتا کا نی قورئا ن و نه ئینییه کا نی زما نی عه ره بی. (ده سته ی
 په یوه ندی ئیسلامی-ئەمریکی) ئەم کتیبه ی په سه ند کردو وه، له
 بانگه شه ی دابه شکردنی ملیۆنیک نوسخه ی قورئا ن دا دابه شی
 ده کات. دوا ی ته مه نیکی درێژی زیاده ۹۰ سالی، محەمەد ئەسەد
 وه فاتی کرد سالی ۱۹۹۲، و له غه رنا ته به خا ک سپیرا، ئەو شا ره ی
 چه زی ده کرد شوینه واری ژیا ری ئیسلامی تی دا ده رکه وه یّت له

ئەندەلوس، لە کاتیکدا ئەو لە پایزی تەمەنی دا بوو لە نیشتمانی
 زیدی خۆی کە ئەوروپایە. سالی ۲۰۰۸، شارەوانی ڤیەننا یەکیک لە
 شەقامە گەرنگەکانی - کە شەقامی بەرانبەر بینای نەتەو
 یە کگرتوووەکانە - ناونا بەناوی (شەقامی محەمەد ئەسەد) هەو، و
 وایدانا کە نەو یەکی خۆیەتی و بوو تە ھاوڵاتی یەکی جیهانی،
 هەوڵی دا بۆ بونیاد نانی پرد لە نێوان پۆژەللات و پۆژاوا.

دوو بەشی لە یەك نیشتمان دا ژیاو

محەمەد ئەسەد توانای ئەو لەت بوونە ی نەبوو کە کلتوری
 پۆژاوا دروستی کردبوو، لە کەسیتی مرقّدا، لە نێوان گیان و
 ماددەدا، و بە زمانی حالّ لە گەلّ جلال الدین الرومی دەیوت:

لا حجاب بین روحی و البدن

فهما إلفان عاشا في وطن

هەروەك بەرگە ی ئەو گیانە ڕەگەزپەرستی یە قیزەونە ی
 نەدەگرت، کە لە ئەوروپا زالّ بوو بوو، سەرەتای سەدە ی بیست،
 و بەرھەمی کۆتاییەکی، بوو نازییەکانی ئەلمانیا. بۆیە گەرا بۆ
 چارەسەری ئەو دوو نەخۆشیە، و لە ئیسلامدا کۆکەرەو ی ئەو
 دوو بەشە ی مرقّی دۆزییەو، و بە دیھێنانی باریەتی مرقّ،
 ئەو هەش نەیی پەلکێش کردنی بوو لە لایەن ئەو ئاینەو.

سەرەتاي ژيانى لە پۆژھەڵاتى ئىسلامى، وەك پەيامنيرى
 پۆژنامەوانى دەستىپيكرد، ئەسەد وردە وردە پەى دەبرد بە
 گيانى ئىسلامى، و دەربارەى كارىگەرى مانەوەى لە پۆژھەڵات
 دەلالت: "ھەر لە سەرەتاو، لە ناخدا ھەزىك ھەبوو بۆ پەى بردن
 بە ژيانىكى ھيمنتەر، ياخود بليين مرقانەتر، ئەگەر ئەو ژيانە
 پيوانە بكرىت بە شيوازي ژيانى پەلەپەلى پۆبۆتئاسا لە ئەوروپا.
 بەو جۆرە زياتر گرنگيم دەدا بە رينمايە ئاينىيەكانى ئىسلام.
 بەلام ئەو ھەزە، لەو سەردەمەدا بەس نەبوو بۆ ئەو پامكىشيت
 بۆ ناو باوھشى ئىسلام، ئەگەر چى بەس بوو بۆ ئەو پامكىشيت
 نويم پيشان بدات بۆ پيخستنى ژيانى مرقايەتتى بە كەمترين
 ململانى ناخى مرقەكان خويانەو، و زۆرتيرين پيژەى ھەست
 كردن بە برايەتتى راستەقىنە" (ئىسلام لە دورپاندا: محەمەد
 ئەسەد لا ١٦)

بە تپپەر بوونى كات و شارەزا بوون بە كلتورى پۆژھەڵات،
 ئەسەد بۆى دەرکەوت، ئەو پەى دەگەرپا لە يەكخودا پەرسى و
 يەكيتى مرقايەتتى، لە ئىسلامدا، و تىگەيشت كە "ئىسلام،
 مرقەبەرەو يەكخستن دەبات لە سەرچەم بوارەكانى ژيان"
 (ئىسلام لە دورپاندا لا ١٠٢) و "سىستىكى پەوشتى و كردارى، و
 تاكەكەسى و كۆمەلایەتیشە" (ئىسلام لە دورپاندا لا ٩٨). لە

بیرکردنه وهی له مه به سستی په رستن له ئیسلامدا، ئه سهد بۆی
 ده ركهوت كه ئیسلام سیستمیكى ناوازه ی تیكئالاوه له
 پاكردنه وهی گیان و پښخستنې كومه لایه تی: "بیرۆكه ی ئیسلامی
 له په رستندا ته نها نویژ ناگریته وه، به لكو هه موو ژیان ده گریته وه.
 هه رچی ئامانجیشیتى ئه وا كۆكردنه وهی كه سه گیانیی و كه سه
 مادییه كه یه له هه موو تاكێكدا" (ئیسلام له دورپان دا لا ۱۰۶).
 به مجۆره یه كێك له تایبه تترین تایبه تمه ندی ئیسلام و نه نیی هیژ و
 گه نجیتى و سه رنجر اکیشانی هه تا هه تایى بریتیه له: "گونجاندنیكى
 ته واو له نیوان بواری په وشتی و بواری مادیی له ژیانى مرۆفدا.
 ئه مه یه كێكه له و هۆكارانه ی وایكردووه ئیسلام بۆ هه ر شوینێك
 بچیت، به هیژ بیّت... پیغه مبه رمان كه به لگه ی پښیشاندهری
 مرۆفایه تییه، گرنگی زۆری ده دا به هه ردوو بواره كه ی ژیانى مرۆف:
 بواری گیانیی و بواری مادیی" (ئیسلام له دورپان دا لا ۹۰)

هه رچی براهه تی مرۆفایه تییشه، كه محمه د ئه سهد وایده بینى
 له ئه وروپا خراوه ته ژیری بیهۆی هه لچوونی نه ته وایه تی، ئه وا
 بۆی ده ركهوت كه له ئیسلامدا به دی دیت، چوون زانی كه: "هیژی
 ناوخۆی و په یوه سستی كومه لایه تی له جیهانی ئیسلامی، له
 به رزترین ئاستدا بوو به راورد به هه ر پښخستنێكى كومه لایه تی دی
 كه جیهان تا قی كردۆته وه" (ئیسلام له دورپان دا لا ۳۹). هیچ

یەکیک له ژیاره به نرخه کانی مروڤایه تی، ئەو تیکه لای پەگەزییه ی به خۆوه نه دیوه که ژیا ری ئیسلامی بینویه تی، و ئەوه ش شتیکی شاراهه نه بوو له محمه د ئەسه دیکی کۆلەر له میژووی ژیا ری پۆمانی و یۆنانی.

زیندوکردنه وه ی جیهانی ئیسلامی

له بابته گرنه کانی ناو دهروونی محمه د ئەسه د، گرنگی و داخوازی نوێکردنه وه ی پۆحیی و هزری جیهانی ئیسلامی بوو، ههردوو کتیی (ئیسلا م له دورپاندا) و (پیبازی حوکم له ئیسلامدا) ی ته رخا ن کردوه بۆی، و تیایدا داوا دهکات که: "له سه رمانه ئەو تو ز و خو له زۆره ی له سه ر شه ریه ت نیشته وه، بیسپین، له ته ئویلاتی باوی که له که بووی سه ده کانی رابردوو" (ئیسلا م له دورپان دا لا ۱۱۸). ئەسه د رقی له و ته مه لیه هزیه بوو که با لی کیشابوو به سه ر نیوه نده ئیسلامیه کلاسیکیه کان و پێگربوو له به شداری کردن له بزاوتی چاکسازی و نوێکردنه وه، له بهر ئەوه ی: "ته مه لی هزری هیچی که متر نییه له ته مه لی جهسته یی" (ئیسلا م له دورپان دا لا ۱۰۷).

ههروهک رقی له و پوکەشییه ی هه ندیک موسو لمانان بوو که خوێندن پۆزاواییان خوێندبوو، و پۆشنبیری پۆزاواییانه یان

کردبووه پيوانه يه کي گهر دوونی، و بيئاگا بوون له کات و شوين. ئه سهد هوشداريي دا که: "زانست بو خوي نه پوژهه لاتييه و نه پوژاوايي... به لام نه و گوشه نيگايه ي لييه وه ده پوانريته نه م راستيانه و لييه وه نيشان ده دريت، ده گورپيت به گوراني کلتوري گه لان" (ئيسلام له دورپان دا لا ۷۳). توندترین تيبيني ئه سهد له پوژاوازه ده کان نه وه يه: په بيان نه بر دووه به گه وره يي ئيسلام و نه مرييه که ي، بويه ده لیت: "نه و بيوکه يه ي ده لیت هه نديک فه رماني قورئان تاييه ت به عه ره بي سه رده مي هاتنه خواره وي سروش نه ک ده سته بژيري که سايه تيبه کاني سه رده مي سه ده ي بيست... له به هاي ريزي پونا کي پيغه مبه رانه ي پو لي هه ل بژيراو (درو دي خوداي له سه ر)، که مده کاته وه" (ئيسلام له دورپان دا لا ۹۰-۹۱).

نهيني هه لويسي ئه م له رزو کانه ش- له ديدی ئه سه ده وه- بریتيه له لاوازي متمانه به خو بوون و که مي ريزي خود گرتن، نه و پي وایه: "بو نه وه ي موسولمان بتوانيت ئيسلام زيندو و بکاته وه، پيوسته سه ره برزانه بژي" (ئيسلام له دورپان دا لا ۸۵) هه ره وه پي وایه: "هيچ شارستانيه تيک ناتوانيت گه شه بکات يا خود بميتته وه، نه گه ر هاتو و سه رسام بوون به خود و په يوه ندي به رابردو ي خوي له ده سته" (ئيسلام له دورپان دا لا ۸۶).

ئەسەدى شارەزا لە كلتورى مرقى پۆژەلات و پۆژاوا، پەى
 بردووه بەوەى ھەرچەند پلەكانى ژيار بەرزبىتەوہ ئەوا لە پەيامى
 ئىسلام دا وەلامى تەواو و مەرھەمى چارەسەرى دەست
 دەكەوئىت: "ئامازەيەكى ديار نىيە سەبارەت بەوہى مرقايەتى-
 لەگەل گەشە كردنى ئىستاي- توانىبىتى خوى بەرزترىكاتەوہ لە
 ئىسلام، بەلكو نەيتوانيوە سىستمىكى پەوشتى بىنئىتە كايەوہ،
 باشتر بىت لەوہى ئىسلام ھىناويەتى" (ئىسلام لە دورپان دا لا
 ١١٤).

مىھرى خودا لەسەر محەمەد ئەسەد، گەپىدە بە شوئىن ئاينى

ئىبراھىمد..



موحه مهه د حه میده ئالا
زانایه کی خواپه رست، زۆرده پارایه وه

دکتۆر محەمەد حەمیدەللا تەمەنیکی زۆر ژیا، بە دەرونیکی بەرز و زانستیکی زۆر و بە دلێکەوێ که زۆر دەپارێهێوه. دنیای پشنگوی خستبوو، و خۆی تەرخان کردبوو بۆ زانست و فێرکردن و خزمەتکردنی ئیسلام. نمونەی زانیەکی خاوەن زانستی فراوانی قول بوو که حەزی فێربوونی بێ کۆتا بوو، خواپەرستیکی دنیا بە که مگر که هەموو دنیا لای وی هێندە ی ناو که خورمایە ک نرخی نەبوو. سالی ۱۹۰۸ لە حەیدەرآبادی باشوری هند لە دایکبوو، لە خێزانیکی بە ڕەگەز قورەیشی. خێزانهکی لە حیزازوێ کۆچیان کردبوو بۆ بەسرە لە ترسی زۆرداریی (حەجاجی کۆری یوسف)، پاشان باوانی لە هند سەقامگیر بوون لە سەدە ی ۸ ی کۆچی.

لەم ڕەگە بە ڕێزە که سانیکی زانا و دادوهر و پیاوانی دەوڵەتمەدار هاتنە دنیاوێ که ناوبانگیان لە هند بڵاو بوو، بە درێژایی حوکمی ئیسلامی لەوێ. لە دواوە مینیشیان (دکتۆر حبیب الله) ی براگەرێ محەمەد حەمیدەللا، که وەرگێری کتێبی (انساب الاشراف) ی (البلاذري) یه بۆ زمانی ئوردو، و (أمة العزيز) ی خوشکی گەرەهێتی، که وەرگێری (شرح النووی علی صحيح مسلم) ی نەوێهێه بۆ زمانی ئوردو.

برسییه کی هه میشه یی ریگه ی زانست

برسیتی محهمه د حمیده لالا بۆ زانست، سنوری نه بوو، بۆیه دوو پروانامه ی لیسانسی به دهستهینا، و دوو ماجستیر، و دوو دکتورا، و نزیکه ی ۲۰ زمان فیربوو، تیا یاندا عه ره بی و ئوردو و فارسی و تورکی و لاتینی و فره نسی و ئینگلیزی و ئه لمانی و ئیتالی و پوسی و پۆلونی و دانیمارکی و سویدی و فینله ندی. کۆتا زمانیش فیری بوو، زمانی تایله ندی بوو، و ته مه نی هه شتا سالی تیپه پاندبوو. دوا ی به دهستهینانی ئه وه موو شه هاده یه، گه شتی کرد بۆ مۆسکۆ بۆ کۆلینه وه له زمانی پوسی، و هه ولای دا بۆ به دهستهینانی دکتورا له زانکۆکه ی، به لام بارودۆخی جه نگی جیهانی دووهم ریگه ی نه دا. گه پرایه وه بۆ مه دینه و لای گه وره ی قورئانخوینانی (حسن کوپی ابراهیم الشاعر) مایه وه تا ئیجازه ی قورئان خویندن لیوه رگرت که به نرخترین شه هاده بوو لای خو ی و خو شه ویستترینیان بوو له دلیدا. محهمه د حمیده لالا، خویندن سهره تای ئیسلامی به زمانی ئوردو بوو له (دار العلوم الشرقيه)، و له ویدا فیری زمانه کانی عه ره بی و فارسی و ئینگلیزی بوو. پاشان سالی ۱۹۱۹ چووه (المدرسة النظامية)، که یه کۆک بوو له قوتابخانه زانستییه شکۆداره کانی هند، و شه هاده ی لیسانسی تیا به دهستهینا. دوا ی ئه وه چووه (الجامعة العثمانية) که (میر عثمان علي خان) له حه یده راباد دایمه زانندبوو

سالی ۱۹۱۸، لیسانسیکیتی به دهستهینا سالی ۱۹۲۸ که تهمه نی ۲۰ سال بوو. له هه مان زانکۆ، محهمد حهمیده لالا دوو شه هاده ی ماجستیری به دهستهینا: یه که میان له کۆلینه وه ئیسلامیه کان، و دووم له یاسای نیوده ولّه تی. سالی ۱۹۳۲ زانکۆی (العثمانية)، خویندکاره دره وشاوه که ی نارد بو تیرامان له دهستنوسه ئیسلامیه کان له تورکیا و میسر و سوریا و سعودیه. له ئهسته نبول، پۆژه لالتناسی ئه لمانی (فریتز نیکو) بانگی کرد بو ته واو کردنی خویندنی بالا له زانکۆی (بوئن)، بۆیه پروانامه ی دکتوراشی له وی به دهستهینا له بابه تی (پرنسیپی بی لایه نیی له یاسای نیوده ولّه تی ئیسلامی)، و له و زانکۆیه هه ردوو زمانی عه ره بی و ئوردوی وته وه بو ماوه ی دوو سال. سالی ۱۹۳۴ په یوه ندی کرد به زانکۆی (سۆربۆن)ی فه ره نسیه وه، و شه هاده یه کی دکتورای لی به دهستهینا، که ناو نیشانی تیزه که ی: "دیپلوماسیه تی ئیسلامی له سه رده می پیغه مبه ر و جینشینه راشیده کانی" و دواتر بووه کتیبه به ناوبانگه که ی به زمانی عه ره بی (مجموعه الوثائق السياسية للعصر النبوي و الخلافة الراشدة).

محهمد حهمیده لالا گه رایه وه بو حه یده راباد سالی ۱۹۳۵ به زانستیکی فراوان، و شاره زایی له جیهان، و کارامه یی له ژیان، له گه ل که می تهمه نیشی له و کاته دا. دهستی کرد به وانه وتنه وه له

به‌شى كۆلّينه‌وه‌ى ئىسلامى له (الجامعة العثمانية) له حه‌يده‌راباد، و
پاگرى كۆلّيزى ياسا تيايدا تا نزىكى سالى ۱۹۴۸.

ده‌روونىكى به‌هيز و سه‌ركه‌ش

مه‌مه‌د حه‌میده‌للا له توندترین به‌رگريكاران بوو له سه‌ربه‌خۆ
بوونی مېرنشینی حه‌يده‌رابادی ئىسلامى له ده‌وله‌تى هند، كه
مېرنشینیكى خاوه‌ن پۆلى مېژووی گه‌وره‌ بوو بۆ مېژووی
موسولمانان، و سه‌نته‌ریكى گه‌شاوه‌ى سه‌نته‌ره ئىسلامیه‌كان بوو
له كېشوه‌رى هند، بۆیه‌ باشتەر وابوو كه بڵندگۆیه‌كى ئىسلامی
بیت. بۆ ئەم مه‌به‌سته، گه‌شتی كرد به‌ره‌و نه‌ته‌وه‌یه‌كگرتووه‌كان
سالى ۱۹۴۸ له شاندىكى دىبلوماسییدا كه هه‌ولێ ده‌دا بۆ
دانپیدانان به سه‌ربه‌خۆی مېرنشینیكى دواى سه‌ربه‌خۆ بوونی هند
له شانشینى به‌رىتانی، قایل نه‌بوونی ئەماره‌كه به‌چوونه‌ پال
هند. كاتیك هیزه‌ هندییه‌كان داگیریان كرد، و شانه‌كه
سه‌ركه‌وتوو نه‌بوو له به‌ده‌سته‌ینانی دانپیدانان به سه‌ربه‌خۆی دا،
مه‌مه‌د حه‌میده‌للا سه‌ربه‌رزانه‌ بریاری دا پێی نه‌خاته‌وه‌ خاكی
هیند، و ئەوه‌ش بریارێك بوو كه پا به‌ند بوو پێیه‌وه‌ به‌دریژایی
ته‌مه‌نى، سه‌ره‌پای گه‌پانی زۆرى به‌سه‌رزه‌ویدا.

حه‌میده‌للاى زانا، نزیکه‌ى نیوسه‌ده (۱۹۴۸-۱۹۹۶) له
فه‌ره‌نسا ژیا، به‌ پارێزگاریی كردن له په‌گه‌زنامه

حەیدەرئابادییە کەو، لە گەڵ پەد کردنەوێ پێشنیازیکی
 حکومەتی فەرەنسی و حکومەتی چەند دەوڵەتیکی ئیسلامی بۆ
 پێدانی پەگەزنامە پێی، بەهۆی نەفس بەرزى و ئەمەکی بۆ
 نیشتمانی غەدر لێکراوی، حەیدەرئاباد. تەنھا بەلگەنامەى
 مانەوێهەکی فەرەنسی هەلگرتبوو بۆ ماوەی نیو سەدە.

حەمیدەللا کاتیک فەرەنسای جیهیشت کە تەمەن ماندووی
 کردبوو، و کۆلینەوێ زانستی بەردەوام و کاری هەمیشەیی بۆ
 خزمەتی ئیسلام ماندووی کردبوو. کچەزای براکەى (سدیدە عطاء
 الله) کە لە ئەمریکا دەژیا، زۆری لێکرد تا بیبات بۆ ئەمریکا لە گەڵ
 خۆی، چونکە تەندروستی لاواز بوو، ئەویش بەزەیی بە لاوازی
 و تەمەنیدا دەهاتەو، دواى پارانەوێهەکی زۆری لە حەمیدەللا،
 قبوڵی کرد بچیت لە گەڵی بۆ ئەمریکا، سالی ١٩٩٦، سالانی
 کۆتایی تەمەنی لەوێ مایەو لە گەڵی، تا دەرونە ئارامەکەى ئەم
 جیهانەى جیهیشت، لە شارى جاکسنفیل لە ویلایەتى فلۆریداى
 ئەمریکی سالی ٢٠٠٢، و دواى خۆی یادگاریى خۆش و پاشخانێکی
 نەسپراوێ جیهیشت. کچەزا بەوفاکەى براکەى (سدیدە عطاء
 الله) لە ژمارەیهکی تایبەتى گۆڤارى (Impact International)
 کە تایبەت کرابوو بە لاواندەوێ محەمەد حەمیدەللا، وتی کە
 حەمیدەللا گالتهی لە گەڵ دەکرد لە بەزەیی بۆی (بۆ سدیدە) و

دهیوت: "دانوستان له گهل فریشتهی گیانکیشان ده که م به هه موو توانای خوّم، تا له کاتیکدا گیانم نه کیشتیت که تو ئاماده بیت". و ئاواته که ی هاته دی، خودا له کاتیکدا گه راندییه وه بو لای خوئی که له خه وی چیشته نگاودا بوو و سدیده ش له مالّه وه نه بوو.

له سه ره رپی که مویستان

محمه د حه میده لالا خواپه رستیکی که مویستی خۆبه که مزانی چاکه کار بوو، به جوریک که له گهل گه نجانی موسولمانی خه لوه تگه ی رۆشنبری فهره نسا ده چووه دهره وه - که مامۆستاش بوو له زانکۆی سۆربۆن - به ده سستی خوئی قاپه کانی خوئی ده شورّد، له سه ره زه وی وه که یه کیك له وان داده نیشته، له گهل ئه و نازناوه زانستی و ناوبانگه ی هه یبوو. کاتیک چووه (دار المصنفین) - یه کیكه له به ناوبانگترین دامه زراوه زانستییه کانی کیشوه ری هیند - به پیی په تی چووه ژوره وه، و هۆکاری ئه وه شی گێرپه وه بو ئه وه ی که حه ز ناکات به پیلّاوه وه بجیتته شوینیک که کتیبی تیدا نوسرابیت دهرباره ی ژیا نی پیغه مبه ر (درودی خودای له سه ر)، مه به ستیشی له کتیبی (سیره النبی صلی الله علیه و سلم) ی سلیمان الندوی زانایه که ۷ به رگه . زۆر که مویست و خوگره وه بوو، به جوریک که پیشنیازیان کرد کاندید بیت بو دیاریی شا فه یسه ل به توندی په دی کرده وه، و وتی: "ئه وه ی نوسیومه ته نها بو خودا نوسیومه، جا ئاینه که م خراب مه که ن".

پارانه وه له بلندگۆی زانستدا

محهمەد حەمیدەللا لە و زانایانە یە کە نوسینیان زۆرە، چۆن وانه بیئت له کاتیکدا تەمەنی زۆری تەرخان کردبوو بۆ تووژینه وهی زانستی و نوسین، و تەنانەت هاوسەرگیریشی نەکرد له ژیا نی دا، بۆیه گونجاو بوو کە (شیخ عبدالفتاح ابو غدة) ناوی بهیئیت له کتیبە دانسقە کە ی، له بهشی: (زانا په به نه کان زانستیان خسته پیش هاوسەرگیری). حەمیدەللا زیاتر له دهیان بهرگ کتیبی نوسی، له گەل زیاتر له ۱۰۰۰ ستون، و به شداری کرد له نوسین و دەرکردنی ژماره یە ک فەرهنگ، تیا یاندا: (دائرة المعارف الاسلامیة) به زمانی ئوردو (الاطلس الکبیر للادیان) به زمانی فەرهنسی.

نووسینه کانی به قولی و فراوانی دهناسرینه وه: چونکه زانسته هه مه چه شه نه کە ی یارمه تیده ری بوو بۆ نوسین له زانسته ئیسلامیه جوراوجۆره کان، هه ول و تیكۆشانه زانستییه کە شی توانای پێدا بۆ نویسی چهند نویسنیکی بناغه دارپژ له بواره کانیدا:

- له خزمه تکردنی قورئاندا، به وهرگیرانه ناوازه کە ی بۆ زمانی فەرهنسی به شداری کرد، و پیشه کییه کی تیرو ته سه لی نویسی له زانسته کانی قورئان و میژوه کە ی، که پیشتر وهرگیرانیکی به نرخ نه بوو بۆ ئه و زمانه گرنگه، جگه له کاری پۆژه لاتناسه کان که لایه نگیری و لاوازی چیژی زمانی قورئانی،

تيكهل بوو. وەرگيرانه که ی حه میده لّلا ناوبانگی په یدا کرد له نیو موسولمانانی فهرنسی زمان، له فهرنسا و که نه دا و پوژاواي ئه فریقا، پاشان دهسته ی فهد بو چاپکردنی قورئان، پشتی پیبسته، و چه ندین جار چاپی کرد. ههروهك حه میده لّلا له کتیبی (القران بکل لسان) میژووی وەرگيرانی قورئانی باس کرد، و کۆکه ره وه یه کی هیناوه که وەرگيرانه کان بو نزیکه ی ۱۵۰ زمانه.

- له زانستی فهرموده دا، په رده ی لادا له سهر کۆنترین دهقی فهرموده ی پیغه مبهری خودا (درودی خودای له سهر)، که کتیبه که ی (همام بن المنبه النبهانی) (کۆچکردوو له سالی ۱۰۱ کۆچی) تابيعیه، و له ئه بو هورهیره ی دهگيریته وه. حه میده لّلا به مه دهیسه لمینیت - جودا له وه ی باوه - که نوسینه وه ی فهرموده ی پیغه مبهری خودا له سهرده می یاراند بووه، و ئه وهش متمانه به میژووی فهرموده و سه نه ده که ی زیاد دهکات. ههروهك کتیبیکیشی دهرباره ی وەرگيرانی پوژه لاتناسان بو (صحیح البخاری) نوسیوه، و که موکورتیه کانیا نی ده رخستووه، و به هزیکی دادگه رانه و دایکی باوه پدارانه وه، راستی کردووه ته وه بۆیان.

- له ژياننامه ی پیغه مبه ریش، محمه د حه میده لّلا ته حقیقی ژياننامه ی (ابن اسحاق) ی (کۆچکردوو له سالی ۱۵۱ ی کۆچی)

کردووه، و ئه و دهقه گرنگه ی گپراهه وه بو ناو ژيانى زانستى ئيسلامى، دواى پشتگوڤ خستنى به هوى پشتبهستن به ژياننامه كه ي ابن هشام (كوچكردوو له ۲۱۳ى كوچى) كه دواى ئه و نوسيوه تى. ههروهك هه میده لالا كتيبيكيتري نوسى، له به چيژترين و كوكراره ترينى نوسينه كانه ده رباره ي ژيانى پيغه مبه ر، و باشترينيشه له دارپشتن و پيڤخستن، ئه ويش كتيبي (رسول الاسلام: حياته و آثاره) كه دوو به رگه، تا ئيستا وه رنه گپراهه بو زماني عه ره بي. ههروه ها له به شداريه كانى ده رباره ي ژيانى پيغه مبه ر، كتيبي (نظام التربية و التعليم في عصر النبي صلى الله عليه و سلم) و كتيبي (ميادين الحرب في العصر النبوي).

- له بواري فيقهى سياسى، هه میده لالا چه ند كتيبيكى نوسى، گرنگترينيان سيانن، ئه وانيش كتيبي (مجموعة الوثائق السياسية للعهد النبوي و الخلافة الراشدة) كه سه رچاوه يه كى به به ها و خه زيننه يه كى به نرخه له به لگه نامه ره سه نه كان، كه هيچ كو له ريكي راستگو له فيقهى سياسى ئيسلامى و بناغه دانه ر بو په يوه نديى سياسى نيوان موسولمان و ناموسولمان، ناتواني ت ده ستبه ردارى بيت. پاشان كتيبي (اول دستور مكتوب في العالم) كه ته حقيق كردنى به لگه نامه ي ده ستورى مه دينه ي مونه وه ره يه

له سهردهمی پیغه مبهەر، و وه رگی پانیکی بو زمانی ئینگلیزی، له گه‌ل پێشه‌کییه‌کی تیروته‌سه‌ل که نوسه‌ر ئاشکرای ده‌کات بیره‌که‌ی گریه‌ستی کۆمه‌لایه‌تی له ئیسلامدا زۆر پێشتر باسکراوه و بناغه داده‌نێت بو بونیادنانی ده‌سه‌لات و کرداره‌که‌ی له‌سه‌ر بنه‌مای گریه‌ست و قایل بوونی دوو لایه‌نه‌ی نیوان ده‌سه‌لاتدار و گه‌ل، پێش سهردهمی جۆن هۆبز و جان جاک رۆسو به‌چه‌ندین سه‌ده. پاشان سییه‌م کاری ناوازه‌ی له‌ فیه‌قی سیاسی دا، کۆلینه‌وه‌که‌یه‌تی به‌ ناویشانی "هل للقانون الروماني تاثیر على الفقه الاسلامي"، و تیایدا په‌سه‌نایه‌تی فیه‌قی ئیسلامی ده‌رده‌خات، و وه‌لامیکی ده‌مکوتکه‌ر ده‌داته‌وه‌ به‌و پۆژه‌لاتناسانه‌ی پێیان وایه‌ فیه‌قی ئیسلامی وه‌رگیراوه‌ له‌ یاسای پۆمانی.

— له‌ بواری ته‌حقیقی که‌له‌پوری عه‌ره‌بی، حه‌میده‌للا هه‌ندیك ده‌قی که‌له‌پوری به‌نرخ‌ی ته‌حقیق کردووه‌، له‌وانه‌: (السير الكبير) (محমে‌د الشيباني) و (كتاب الردة) (الواقدي) و (انساب الاشراف) (البلاذري) و (كتاب الانوا) (ابن قتيبه) و (كتاب الذخائر و التحف) (الغساني) و (كتاب السرد و الفرد) (القزويني) و (كتاب النبات) (الدينوري) ... زۆریتريش.

—

میهری خودا له سه ر محه مه د حه میده لّلا... زانایه کی
خواپه رست، زۆر ده پارایه وه

ئەبلاوكر اوھكانى گۇقارى خال

۱. ئەدەبى گالتە وگەپ. ن: توفىق كەرىم
۲. پىكە وھژيان: بەرھو بەخۇداچوونە وھو گۇرانكارىي. ن: نازم عەبدوللا
۳. پىئوھرەكانى سەركەوتنى رىكخستىن و دوانەيىھ سەركەيىھكانى. و: توفىق كەرىم
۴. حرىة المعتقد و إشكالية قتل المرتد. د. بختيار نجم الدين شمس الدين
۵. سوننەى سياسى لہ درووستکردن و راپەپاندىنى دەسەلاتدا. و. ئىسماعىل تەھا
۶. حوكمى سەلام كردن لہ ناموسلمان. و. عومەرئەمىن
۷. پوختەى بنەماكانى گوتارى سياسى ئىسلامى. و. ئاسۆ ھەورامانى
۸. بانگەوازىك بۆ لايەنە ئىسلامى يەكان. و. ئەبوبەكر عەلى

